

Čeladenský zpravodaj

prosinec 2021

Zvoneček a stromeček: je tady ADVENT!

Fotoreportáž z rozsvícení
vánočního stromu na str. 7

**TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA**
1.-16. ledna 2022
Každá koruna
pomáhá

6

Přijdou tři králové?

Aktuality z příprav Tříkrálové sbírky,
která začne v prvních lednových dnech

4

Fotosoutěž

Nabídka pro fotografy, kteří se chtějí
stát spoluvůdci nového obecního webu

9

Pozor na sjízdnost

Mapy úseků komunikací, kde bude
zimní údržba v omezeném režimu

DO ROKU 2022 HLAVNĚ HODNĚ ZDRAVÍ

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, dostává se vám do schránek prosincové, tedy závěrečné vydání Čeladenského zpravodaje v letošním roce. Nejprve mi dovoluňte poděkovat Vám všem, kteří jste v potravinové sbírce, kterou obec organizovala společně s farností, ukázali, že Vám osud těch, kteří naši pomoc potřebují, není cizí. Všechny sesbírané věci jsme s duchovním správcem farnosti Mariuszem Roszewskim zavezli do Charity Frenštát pod Radhoštěm, která je rozděluje potřebným lidem v našem regionu.

V předchozím čísle jsme Vás zvali k rozsvícení vánočního stromu, ale protože se naše dosluhující vláda rozhodla nás opět poslat do nouzového stavu, museli jsme cimbálovku i jiná vystoupení zrušit, abychom nevystavovali obec zbytečnému postoji. Stejně tak se nebude konat ani každoroční zpívání u vánočního stromu.

Jsmo bedlivě „monitorování bezpečnostně proškolenou skupinou“, která by si již nepochybně věděla rady, kde na nás podat oznámení či nás jen tak udat. Dopsat do knihy hříchů starosty by bylo tentokrát málo.

Osobně však věřím na Boží mlýny, které melou. Někomu pravda rychleji, někdy jsme netrpěliví, ale melou, a každému vždy podle jeho zásluh.

DO JÁMY LVOVÉ

Koneckonců je to jako v knize proroka Daniela. Tam také nejvyšší úředníci krále Dareiose číhali na Daniela, aby mohli králi oznámit, že porušil jeho nařízení a modlil se k Bohu. Dlužno říci, král Dareios nechtěl Danileu potrestat, ale úředníci na něj tak dlouho naléhali, až jej tedy nechal hodit do jámy lvů. Poklop jámy zapečetil svým prstenem a odešel do paláce.

Celou noc nemohl usnout. Trápil se. Na úsvitu vyšel ze svého paláce a zamířil ke lví jámě. Když se blížil k jámě, bolestným hlasem volal Daniela a ptal se: „Danieli, služebníku živého Boha, mohl tě od lvů vysvobodit tvůj Bůh, kterého jsi bez ustání ctěl?“ Daniel ke králi promluvil: Králi, navěky buď živ! Můj Bůh seslal anděla, ten uzamknul lvům tlamy a ti mi neublížili, neboť jsem byl před ním shledán spravedlivým. Ani vůči tobě králi jsem nespáchal nic zlého! Král se zaradoval, nechal Dani-

ela vytáhnout z jámy a spatřil, že na něm opravdu nebylo žádného zranění. I poručil předvolat ty své nejvyšší úředníky, tedy ty, kteří Daniela obžalovali, a nechal je svrhnout do lví jámy. Ještě než dopadli na dno, lvi je chytli a rozdrtili jim všechny kosti. Král Dareios pak vyhlásil, aby po celé jeho říši byl ve vážnosti Danielův Bůh.

Co se stalo v Perské říši, známe i my pod příslovím, „Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.“

ADVENTNÍ ČAS

S rozsvícením vánočního stromu jsme v neděli 28. listopadu zahájili i advent a zapálili na svých adventních věncích první svíčku, svíci naděje, a tím započneme adventní dobu, která vyvrcholí narozením Ježíše Krista.

Ano, vstupujeme do posledních dní roku 2021, roku, který lze zhodnotit a shrnout slovy klasika: „Mohlo to být lepší, mohlo to být horší, ale taky nemuselo být vůbec nic!“ V roce 2021 jsme se snad naučili vážit si toho, co máme.

Rok 2021 však také vynesl na povrch všechny negace, které byly uvnitř některých hluboko skryty a jejichž jediným zájmem bylo jen znevažovat a zpochybňovat práci zastupitelstva obce a to přinejmenším od roku 2000.

Zdánlivě nespojitelné zájmy developerů a zneuznaných bojovníků proti jejich výstavbě se spojily do jediné společné touhy, již konečně odstranit starostu, který se odvážil proti jejich zájmům postavit. Ano, i to bylo součástí života obce v roce 2021.

Život je jedna velká zkouška, a proto také k němu tak dlouhodobě přistupuji. Zkrátka zlu se ustupovat nedá, k čemuž nabádal i pan prezident Václav Havel. Protože, jak říkával, že sice máme svobodu, ale ona není samozřejmostí a o ni se musí stále bojovat.

Dnešní doba s sebou také přináší spoustu jednoduchých řešení a receptů, takových samozvaných mesiášů, které by nám oni tak rádi vnutili.

Nicméně, prosincový měsíc by se měl nést především v duchu adventní doby, ve které bychom se měli všichni připravovat na příchod Božího syna Ježíše Krista. Právě rozsvícením vánočního stromu v předvečer zahájení adventní doby nám začíná vrcholit doba příprav na tento dlouho očekávaný příchod Ježíška na tento svět.

Adventní doba by nám všem měla přinést zklidnění našeho života, abychom se přestali honit v tomto uspěchaném čase a točit v bludném kruhu závisti a pomluv. A abychom si místo toho našli chvíli času

k přemítání nad vlastním životem nebo rekapitulaci našich činů a skutků, protože čas je veličina, kterou si za žádné peníze či bohatství světa nikdo nekoupí.

Někteří z Vás, kteří se dožili požehnaného věku a které při různých výročních návštěvách, říkají, že nastal čas, aby již začali pomalu přemýšlet nad tím, co ve svém životě udělali, aby se ještě stačili případně omluvit těm, které mohli při své životní pouti na této zemi zarmoutit či jim snad i ublížit. Advent je k takovému zamyšlení tou nejvhodnější dobou.

OTEVŘEME SVÁ SRDCE

Otevřeme svá srdce, abychom byli vnímavější k potřebě činit dobro. Je na nás samotných, abychom učinili dobrovolně rozhodnutí pomoci v této adventní době těm, kteří ve svém životě neměli tolik štěstí jako my, kteří si můžeme tuto sváteční atmosféru užívat se svými nejdrazšími.

Přispějme dle svých možností tam, kde je naše pomoc nejpotřebnější, tedy do domovů důchodců či dětských domovů. Naš život, troufám si říct, bude o něco radostnější, protože darovat někomu z upřímného srdce bývá darem nejvyšší hodnoty. Koneckonců i ten, jehož příchod na vyvrcholení adventní doby – Štědrý den – s nadějí očekáváme, nám lidem daroval to nejcennější, co měl, obětoval za nás svůj život.

Nezapomeňme také krátkou modlitbou vzpomenout na ty, kteří nás v letošním roce opustili a byli součástí našich rodin a přátel. Vyprosme si také krátkou modlitbou pomoc za všechny, kteří leží v nemocnicích, a také pro ty, kteří jim nezištně pomáhají.

Nezapomeňte, že i v našem kostele sv. Jana Nepomuckého bude na Štědrý den ve 22:00 slavena půlnoční mše svatá.

Vážení spoluobčané, dovoluňte mi, abych jménem paní místostarostky Golové, rady, zastupitelstva obce i jménem svým popřál všem milostiplné prožití vánočních svátků. Důstojně a ve zdraví se rozlučte s končícím rokem 2021 a věřím, že do toho dvojkového roku, roku 2022, vykročíme všichni levou nohou. K tomu vám i vašim blízkým přeji mnoho zdraví, úspěchů a Božího požehnání.

Pavol Lukša

Vánoční zamyšlení i přání

Vážení a milí spoluobčané, blíží se doba vánoční, doba krásná, plná očekávání, ale zároveň doba, kterou každý jeden z nás prožívá a vnímá svým vlastním způsobem.

SMYSL VÁNOČ

O čem to celé vlastně je? Jaký mají Vánoce smysl? I na to, jako na všechny ostatní životní situace, má každý svůj názor a většinou, jak už to bývá, každý si dělá představy po svém. Je to snad již od září, kdy na nás v obchodních domech útočí série dokola hrajících koledí, v televizních reklamách se předhánějí prodejci v nabízení svého zaručeně nej-nej-nej zboží. Nejsou některé děti zmatené, koho mají očekávat? Ježíška, Santu Clause, dědu Mráze? To asi ne. Pro někoho jsou Vánoce šílenstvím hnaným zoufalým nakupováním spotřebního zboží či snahou zajištění si prožitků formou zimních pobytů na horách... Každý se na Vánoce nějak připravuje, většina z nás se určitě těší, ale na faktu, že jsou vánoční svátky velmi emočně vypjatým obdobím – to se shodneme asi všichni, ačkoliv je každý prožíváme a slavíme jiným způsobem. Přiznejme si, každý přece logicky chceme prožít idylické dny, plné pokoje, radosti a naděje. Vždyť to si to také většinou, už tak trochu ze zvyku a automaticky, navzájem také přejeme.

Vánoce, stejně jako jiné dny v roce, mohou mít i stinné stránky. Místo očekávané vánoční pohody a radosti prožívají lidé i bolest a úzkost. Četla jsem nedávno zajímavou myšlenku, že na „vlň Vánoc se vezou reklamy, obchodníci, politici ale i kapesní zloději.“ Ale také, jak píše ve svém vánočním zamyšlení L. Heryán: „...něco jiného je slyšet koledu v obchodním domě, kde se tato stává zvrácenou komerční záležitostí, a něco jiného je slyšet koledu v nemocnici.“ Člověk je zde chudý – je jedno kolik peněz má, a je bezmocný, právě proto říkáme nemocnice. Koleda v tomto prostředí není vánoční idylkou, ale pravdou o životě.

DALŠÍ UZNÁNÍ PRO ČELADNOU

I v obecním dění se mnohé od minulých Vánoc událo a změnilo. V neustále pokračujícím napětí z covidové situace, řadě zmatečných opatření a onemocnění, kterými byl provázen i rok 2021, se odehrávaly a odehrávají další události. Mnoho bylo pěkných a příjemných. Zde můžeme například vyzdvihnout ocenění, kterého se dostalo naší obci na Kongresu sebevědomých samospráv, kde obec Čeladná získala ocenění za investice v obci, mimo jiné i za krásně rekonstruovaný objekt Památníku Josefa Kaluse. Podařila se spousta jiných věcí, a to nejen v oblasti investic, ale i oprav a údržby již zbudovaného majetku obce. Některé věci se naopak zhoršily

a nevyvíjejí se tak dobře. Mám na mysli hlavně mezilidské vztahy. Občané jsou zavaleni množstvím informací, které na ně útočí z různých stran a rozličných zdrojů. Očkovaní se bojí neočkovaných a opačně, v mnohých věcech panuje chaos a nejistota, která lidi rozděluje. Jakoby pod vlivem této celonárodní „rozháranosti“ se v obdobném duchu odehrávají i události u nás, v naší krásné obci. Informace se šíří prostřednictvím všelijakých letáčků. Zde už je na každém z nás, jak s takto získanými informacemi budeme dále pracovat, vnímat je a vyhodnocovat. Právě tady mi přijde příhodné si připomenout léty praxe ověřený citát Marca Aurelia: „*Cokoli slyšíme, je názor, nikoli fakt. Cokoli vidíme, je úhel pohledu, nikoli pravda.*“

TĚŽKÉ ČASY? KAŽDÁ DOBA JE NÁROČNÁ

Navzdory všemu je třeba se na svět dívat s optimismem a nadějí. Vždyť přece právě tu naději nám přináší vánoční poselství. Čekají nás sice náročné časy, ze všech stran na nás míří negativní zprávy o covidu, neúměrně vyšroubované ceny energií, stavebních materiálů, pohonných hmot apod. Nicméně každá doba je svým způsobem náročná a složitá. Věřme, že se nám společně podaří zase nějak zvládnout i všechna úskalí, která na nás čekají.

Vážení spoluobčané,

dovolu mi, abych Vám jménem celé naší obce, ale i jménem svým, popřála pěkné a klidné prožití vánočních svátků, abyste je prožili v pevném zdraví a spokojenosti. V novém roce vám všem přeji hodně sil pro každou situaci, kterou nám život do cesty postaví. Ale hlavně a především zdraví, neboť bez zdraví život člověka nemůže těšit, neboť zdraví (to tělesné i duševní) je nejdůležitější kvalitou člověka.

Věra Golová, místostarostka

Ocenění Sebevědomá obec, které převzal starosta Pavol Lukša s místostarostkou Věrou Golovou z rukou známé právničky Jany Zwyrtkové Hamplové mimo jiné za investice a správu obecního majetku, je poděkováním pro všechny současné i dřívější radní a zastupitele za jejich odvahu.

Pomůžete nám s webem? Hledáme fotografie!

SOUTĚŽ

Obec Čeladná chystá kompletní obměnu svých internetových stránek, které sice ve srovnání s mnoha jinými obcemi stále snesou přísná měřítka, ale už si zasluhují rekonstrukci – grafickou i technickou, aby se daly dobře prohlížet například i na mobilech. Ostatně odborníci doporučují, že správný web by se měl „překopat“ za tři až čtyři roky, ten současný už lidem slouží šest let.

Tým, který začal nový web připravovat, se rozhodl požádat o spolupráci občany nebo návštěvníky Čeladné. „Na aktuální web potřebujeme aktuální fotky z obce – pamětihodností, hezkých přírodních scenérií nebo jiných zajímavých míst, ale i dnešního života. Spousta lidí fotí, kudy chodí, a díky vymoženostem nových mobilů to má i svou technickou kvalitu. Třeba najdeme pár lidí, kteří by si fotky nechťeli nechat jen pro sebe, ale nabídnou společné věci,“ řekl starosta Pavol Lukša.

Podmínkou účasti v soutěži je poslat kvalitní fotky z obce dle vlastního výběru:

- barevný jpeg
- velikosti nejméně 3MB
- poměr stran 2048x1536
- do 15. 1. 2022
- na zpravodaj.celadna@seznam.cz

Všechny autory obec odmění hezkým dárkem. Najzdařilejší fotografie budou využity k přípravě nového webu Čeladné.

red

ZASTUPITELSTVO

Veřejné zasedání zastupitelstva obce se uskuteční ve čtvrtek 9. 12. 2021 od 16:00 hod. ve vinárně „hotelu Prosper“ (za dodržení všech covidových opatření). Zasedání je veřejné – jste srdečně zváni.

DOVOLENÁ SENIOR TAXI

Oblíbený „Čeladenský dostavník“ bude od 22. 12. 2021 do 2. 1. 2022 čerpat zaslouženou dovolenou. Řidič pan Jiří Běčák přeje všem krásné a pohodové svátky, hodně zdraví a už teď se těší, že bude své klienty vozit i v roce 2022.

Obec zaplavily další letáky

**Přinášíme reakce spolumajitelů
Beskydského rehabilitačního
centra**

**MUDr. Romana Dudyse
a MUDr. Milana Bajgara**

Kdo je za kampaní, a co chce?

Už nějaký čas probíhá intenzivní a asi docela nákladná kampaň proti starostovi a vedení obce. Její začátek se nápadně shoduje s obdobím schvalování revize územního plánu Čeladné. Organizátoři se rozhodli kritizovat určité kroky starosty a obce z minulosti. V zásadě by to asi bylo v pořádku, někdo může být chytřejší, může si myslet že by věci zvládl lépe. Může mít mnoho zkušeností a elánu do práce. Může se chtít angažovat, přesvědčit okolí, že by to mohlo fungovat, může sestavit kandidátku a jít do voleb.

Tak je to normální.

Tedy když se ví, kdo kritizuje, jaké jsou za ním výsledky, kdo ho podporuje a co navrhuje, aby se věci zlepšily. Co když je ale kritik anonymní? Asi se shodneme, že je to divné a také trochu podezřelé. Kdo je pisatel? Co umí? Co chce? Má nějaký projekt? Financuje to sám nebo ho někdo platí? Jsou to občané Čeladné nebo někdo úplně jiný?

Tyto otázky jsou ještě naléhavější, když si uvědomíme, jak intenzivní a osobní poslední útoky jsou. Kdo jsou lidé, kteří si dovoří anonymně obvinít občany, kteří léta pracují pro obec a kteří byli opakovaně zvoleni do svých funkcí?

JAKÁ JE JEJICH MORÁLKA?

Jsou to zbabělci? Bonzáci? Blázni? Jenom blázen si totiž může myslet, že někdo uvěří, že v roce 2013 bylo možné prodat několik velkých budov a několik hektarů pozemků za stovku. To nejsou devadesátá léta, kdy se prodávaly za hubičku třeba pivovary, vodárny, OKD s jeho byty a podobně.

Chtít vědět, s kým vedeme spor, je v normálních dobách naprosto legitimní požadavek. S anonymem se nedá diskutovat. Tak se tedy ukažte, přijďte na zastupitelstvo, ať lidé vidí, s kým mají tu čest. Nebo se bojíte, že by to nedopadlo?

MUDr. Roman Dudys

Co předcházelo poslednímu letáku

Vážení občané Čeladné a zaměstnanci Beskydského rehabilitačního centra,

dovolte, abych se zatím jen krátce vyjádřil k poslednímu letáku, který jste dostali do schránek a který se týká také mé osoby a rehabilitačního centra.

Před několika měsíci mne navštívil pan Pros s návrhem, abych vytvořil pro další volby do obecního zastupitelstva v Čeladné kandidátku proti starostovi Lukšovi, a že to

všechno zaplatí. To jsem samozřejmě odmítl. Pak v září mně pan Pros vzkázal, že se proti mně připravuje diskreditační kampaň. Kampaň se ale prý dá zastavit, pokud odstoupím ze zastupitelstva a rady obce, nejlépe ze zdravotních důvodů. To jsem neudělal a tak přišel leták plný lží a urážek.

K tomu mám tato slova:

1. Nejsem na prodej.
2. Zlu se neustupuje.

MUDr. Milan Bajgar

Křest knihy „Hajní a hájenky Beskyd“

NOVÉ MÍSTO A UPRAVENÝ PROGRAM

sobota 11. prosince 2021 od 15.00 hodin, náměstí Čeladná

Rozhodli jsme se akci přeložit na veřejné prostranství, v tomto případě na náměstí v Čeladné do prostoru před Informačním centrem a také do přízemí Obecního úřadu, kde bude vlastní křest. Bude ve stejný den a o hodinu dříve – 11. prosince 2021 v 15.00 hodin. Takže křest bude mít tento, poněkud pozměněný program:

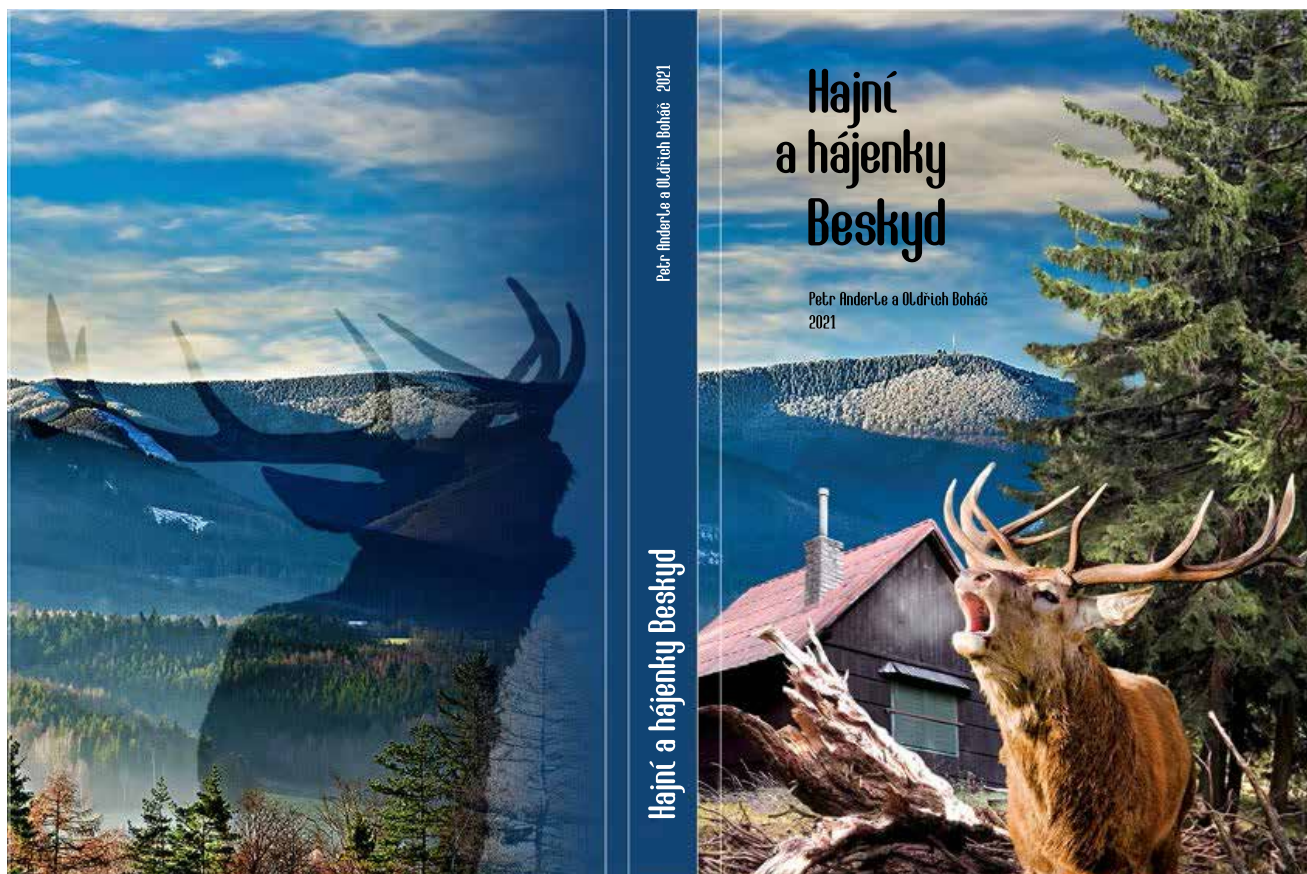
1. Myslivecké „halali“ v provedení pana Jana Kavky, hajného z Polesí Bílá.
2. Úvodní slovo k zahájení křtu a ke vzniku knihy.
3. Vlastní křest knihy (proběhne na speciálně připraveném stolku) tak, aby mohlo křtít asi pět z pozvaných třiceti křtitelů najednou.
4. Poděkování křtitelům, autorům a spolupracovníkům a zejména pak tiskařům... a Lašská hymna na závěr.
5. Bude-li chtít někdo něco říci...

Od 14.00 si budou si moci účastníci křtu zakoupit výtisky nové knihy uvnitř Informačního centra a v přízemí Obecního úřadu. Všichni účastníci (nejde o uzavřenou akci) musí dodržovat platné hygienické předpisy. Akce bude bez občerstvení.

PA

Školáci a předškoláci – výherci soutěže „Naše lesy za 100 let“ – si budou moci svoji odměnu, dar – výtisk knihy s jejich kresbou vyzvednout v uvedený den (případně i v dalších dnech) v Informačním centru v Čeladné.

**Kontakt: Okrašlovací spolek Rozhledna; Čeladná 42, 739 12 Čeladná
e-mail: ondrejnikrozhledna@seznam.cz; Tel: +420 724 100 646.**

Tři králové nebo online koledování?

Tříkrálová sbírka, která probíhá již tradičně vždy na počátku kalendářního roku, je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. To, jak bude tato sbírka vypadat, bude ovlivněno epidemickou situací a případným omezením, které by se sbírky týkalo.

Přesto chceme do vašich domovů přinést pozeňání a přání štěstí, zdraví a pokoje. A to buď v tradiční podobě, nebo při online koledě. V současné době proto pracujeme s různými variantami koledování.

Ta neoptimističtější počítá s klasickou tříkrálovou koledou v období od 1. do 16. ledna 2022. V přípravách je také koledování online, kdy dárce budou moci přispět bankovním převodem (bezhotovostně) na účet sbírky pod variabilním symbolem dané Charity.

Zároveň bude možné přispět i do statických pokladniček, které budou v Čeladné umístěny. Již tradičně bude například umístěna tříkrálová pokladnička ve farním kostele sv. Jana Nepomuckého.

Více informací naleznete na našich webových stránkách www.frenstat.charita.cz.

Děkujeme Vám všem, kteří se podílíte na realizaci této sbírky, a děkujeme také Vám všem, kteří naši činnost svým příspěvkem do pokladniček nebo na bankovní účet podpoříte.

Výtěžek plánujeme využít na podporu a rozvoj paliativní péče na Frenštátsku a také na revitalizaci vozového parku terénních služeb.

JAK SE STÁT TŘÍKRÁLOVÝM KOLEDNÍKEM?

Stát se koledníkem je snadné. Stačí kus odvahy a ochota pomáhat v rámci osvědčeného projektu. Přihlásit se může jednotlivec i skupina lidí.

Zveme všechny lidi, které baví pomáhat druhým, aby nám přišli pomoci s tradiční a všeobecně dobře známou Tříkrálovou sbírkou.

HLEDÁME TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDNÍKY (děti i dospělí) a **VEDOUcí SKUPINEK** (nad 15 let). Za Charitu Frenštát koledujeme ve Frenštátě, Trojanovicích, Čeladné, Kunčicích p.O., Tiché, Lichnově, Bordovicích, Vlčovicích, Mniší, Kozlovicích, Hukvaldech, Rychalticích, Horním a Dolním Sklenově.

Zájemci, ozvěte se Anně Čechové (733 676 652, anna.cechova@frenstat.charita.cz).

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

Rozsvícení vánočního stromčku proběhlo neoficiálně jako sousedská akce, která splňovala všechna platná pravidla. Lidí přišlo (hlavně kvůli dětem) dost, ale do povolené tisícovky bylo dál než daleko.

Starosta i přes covidová opatření propašoval na náměstí kontra-band - reprobednu i s mikrofonom, a tak mohl i s farářem Mariuszem Roszweskim s malým předstihem zahájit adventní dobu.

A pak už se odpočítávalo i rozsvěcovalo

Po rozsvícení stromu děti naplno zaměstnal sněh...

...a dospělě svařák i kávičky a milá adventní setkání.

Odstraňte nebezpečné předměty z krajnic

OPAKOVANÁ VÝZVA

Děkujeme všem vlastníkům nemovitostí, kteří v návaznosti na naši výzvu uveřejněnou v červnovém zpravodaji odstranili nebezpečné věci z krajnic vozovek. Bohužel se tak v mnoha případech dosud nestalo!

Obec Čeladná jako správce místních komunikací v obci vyzývá vlastníky nemovitostí, kteří bydlí v blízkosti komunikace, aby odstranili veškeré předměty umístěné v krajnicích vozovky!

Jedná se především o kameny, sloupky, kovové tyče atd. Tyto předměty tvoří pevnou překážku a ohrožují tak bezpečnost na pozemních komunikacích.

Děkujeme, že na tuto opakovanou výzvu zareagujete, jedná se o prevenci bezpečnosti nás všech - obzvláště cyklistů a to hlavně dětí! Pokud nebudou tyto překážky odstraněny, nemůže správce komunikací zajistit jejich řádnou zimní (letní) údržbu!

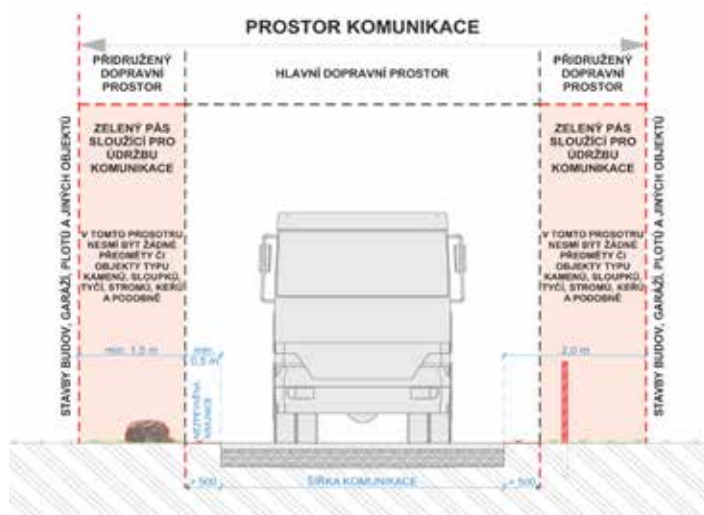
Tímto se omlouváme za případné komplikace.

obec Čeladná

Citace ze zákona č. 13/1997 Sb., zákon o pozemních komunikacích, § 29 Pevná překážka:

(1) Na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.

Opakovaně vyzýváme vlastníky nemovitostí, kteří dosud neodstranili nebezpečné věci z krajnic vozovek, aby tak neprodleně učinili.

Veselé vánoční slití oleje

Uklizený a nazdobený byt, svítící stromček, tóny koled – a také syčení oleje a vůně smaženého kapra a dalších tradičních dobrot. Vánoce jsou zkrátka čas, kdy v kuchyni olej teče proudem a po řízku s chutí sáhne i zapřisáhlý vyznavač zdravého stravování. Pokud olej už dávno třídíte, není co vysvětlovat. Ale jestli jste se ještě neodhodlali, je přesně tohle ta správná doba s tím začít.

Určitě nechcete, abyste uprostřed vánočních svátků museli náhle řešit ucpaný odpad v kuchyni či na toaletě nebo havárii odpadního potrubí v celém domě. A vězte, že ani příroda není zvědavá na ty spousty oleje ze všech domácností, které by se na ni přes odpadní vody valily. Abyste tomu všemu zabránili, stačí opravdu málo. Najít doma prázdnou PET lahev s víčkem a zbylý olej z kuchyně místo do odpadu přelít do ní.

Vzpomeňte si na to, až namažete všechny ty filety z kapra nebo hory křupavých řízečků, až vám z vánočních vinných klobás zbyde jen mastný pekáč potažený vrstvou sádla a šťávy z masa nebo až o Silvestru naaranžujete do mistichek všechny ty dobroty nakládané v oleji. Kapka ke kapce, a uvidíte, že po svátcích máte PET lahev plnou. A přidat můžete i zapomenutý kus pevného tuku, který se najde v lednici zastrčený někde vzadu ještě od pečení cukroví.

K nové tradici vánočního slévání použitého oleje tak můžete přidat i tradici povánoční procházky k olejové popelnici s naplněnou PETkou a pozorovat, kolik sousedů se do třídění pustilo s vámi. My vám slibujeme, že se postaráme o to, aby naše popelnice ani o svátcích, ani v novém roce nikdy nepřetekly.

Marcela Skokanová
Trafin Oil

Veselé vánoční slití oleje a šťastný rok 2022!

I o Vánocích je dobré myslet na čisté odpadní potrubí, přírodu a planetu. Děkujeme, že nezapomínáte třdit použité kuchyňské oleje.

Kde všude o Vánocích najdete
oleje a tuky k vytřídění?

Sádlo a tuk
z klobás

Olej z řízků

Olej z kapra

Olej z nakládaných
dobrot

Pevné tuky
z pečení

třidimolej.cz

Pozor na novou dopravní značku a sjízdnost komunikací

Na vybraných místech v okrajových částech obce bude nově umístěno svislé dopravní značení A 22 „Jiné nebezpečí s dodatkovou tabulkou E 13 KOMUNIKACE SE V ZIMĚ NEUDRŽUJE“

V praxi to znamená, že označený úsek se bude v zimním období udržovat pouze tehdy, pokud bude pro těžkou úklidovou techniku silnice dostatečně sjízdná, tak aby nedošlo k havárii.

Tudíž pokud komunikace nebude VIDITELNĚ prohrnuta, dbejte ZVÝŠENÉ OPATRNOSTI při jízdě či chůzi za tímto dopravním značením.

Děkujeme za pochopení.

Tímto dopravním značením chceme upozornit, že daný úsek je nebezpečný ve sjízdnosti při souvislé vrstvě sněhu či náledí i pro zimní techniku.

obec Čeladná

SITUAČNÍ MAPY DOTČENÝCH ÚSEKŮ KOMUNIKACÍ

Platinová svatba: TRAGANOVÍ

František a Vlasta Traganovi se se seznámili v roce 1950 v pěveckém souboru, který vedl tehdejší ředitel ZDŠ Jan Dobiáš. Našli tam v sobě zalíbení a do roka byla svatba.

Oba pak dlouho byli "živou vodou" obce, Vlasta jako oblíbená ředitelka mateřské školy (dnešní „Krtěček“) a František například jako fotograf, který zvěčnil mimo jiné spoustu místních svateb.

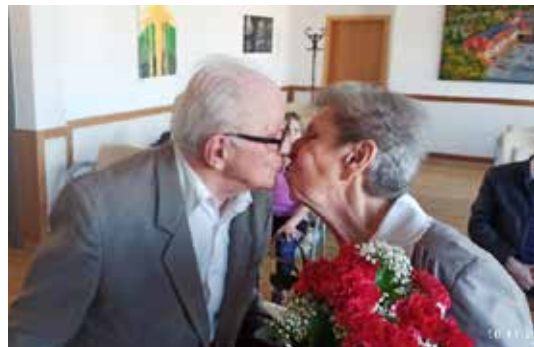
Rodina i vedení obce jim přeje ještě mnoho společných let prožitých ve zdraví.

Chtěli bychom poděkovat panu starostovi Pavlu Lukšovi a místostarostce Věře Golové za milou návštěvu i za hodnotné dárky, které nám věnovali.

Manželé František Vlasta Traganovi

Kamenná svatba: KUREČKOVÍ

Další krásné jubileum! 65 let společného života – kamennou svatbu – oslavili v obřadní síni OÚ Čeladná 10. listopadu 2021 manželé Antonín a Ludmila Kurečkoví.

Oba vyrostli v Čeladné na Podolankách za velmi těžkých životních podmínek, poznali válečné útrapy, bídu a hlad. Rodina Ludmily ztratila otce – živitele, který se zapojil do odboje a následně byl umučen v koncentračním táboře Mauthausen.

Manželé pracovali na vojenské posádce v Čeladné, kde Antonín vinou pracovního úrazu přišel o levé oko. Narodily se jim dvě dcery, Ludmila a Naděžda, časem se rodina rozrostla o 4 vnoučata a 7 pravnoučat.

Přestože se manželé Kurečkoví přestěhovali do Frýdku-Místku, stále se vraceli a vrací do skromné chalupy na horní Čeladné, do krajiny, kterou po celý svůj život nosí v srdci.

Důstojný klubový listopad

K Šostýnu až na jaře

I když se v listopadu prudce zhoršila realita s covidem, náš klubový život pokračoval, byť z pochopitelných důvodů byla účast trochu nižší. Akce proběhly dle plánu, jen turistický výlet nad Kopřivnici k torzu hradu Šostýn jsme odpískali kvůli počasí a bude na jaře. Krom níže uvedených programů probíhaly další pravidelné akce v klubovně, tzn. zdravotní cvičení obou skupin, úterní ka-retní posezení a angličtina.

HUDEBNÍ ODPOLEDNE S VLÁDOU

Po dlouhé době v klubu zase hudba, zpěv a tanec. O kvalitní a žánrově pestré produkci se postaral náš oblíbený bard Vladimír Volek z Val. Meziříčí. Prožili jsme milý podvečer v téměř rodinné atmosféře.

LEHCE POETICKÉ ODPOLEDNE S POEZIÍ A HUDBOU

Protože v listopadu nesmí v klubu chybět poezie, navštívili

Zakončení Lehce poetického odpoledne

náš klub již tradičně naši milí básníci z Literárního klubu Petra Bezruče Dajana Zápalková a Bohumír Vidura. Představili svou básnickou tvorbu a jako obvykle nás obdarovali knížkami a nástěnným kalendářem. Velké díky, naši milí přátelé... A nesmíme zapomenout na mladou a nadějnou hudebnici Aničku Palicovou..., která doplnila poezii krásnými hudebními vložkami na akordeon. Určitě o ní ještě uslyšíme. Takže další milý podvečer.

DO KUNČIC POD STOLOVOU

Společná vycházka nesmí chybět po celý rok. Takže jsme se vypravili nejprve bussem k trans-

formátoru a potom již po svých ke Kolibě pod Stolicí, kterou pan šéf kvůli nám opět otevřel o hodinu dříve. Po příjemném posezení a občerstvení pak dolů k ruskému kostelíku a bussem domů. Prima výlet.

HOVORY S LÉKAŘKOU

„Naše“ paní doktorka MUDr. Andrea Gloslová si pro své dvánácté „hovory“ připravila přednášku o nemocech dýchacích cest a plic, nad rámec pak ještě popsala, jak se chová covid v lidském těle. Není třeba připomínat, že se jednalo opět o erudovaný a laicky pochopitelný obsah.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Takže nezbyvá než doufat, že se přes nepříznivý covidový vývoj ještě letos párkrát sejdem... Závěrem nezbyvá než popřát Vám všem navzdory současné situaci mírový a smysluplný advent a samozřejmě potažmo i Vánoce.

Vše o našem klubu od jeho vzniku v r. 2010 najdete na www.senioriceladna.cz.

Petr Bernady

Růže pro paní doktorku

Hraje a zpívá Vláďa Volek ... a my se vracíme do školkových let

PROGRAM NA PROSINEC

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00 (do 14. 12.)
skupina II - čtvrtek 9:00–10:00 (do 16. 12.)

Posezení v klubovně, společenské hry
úterý 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé
čtvrtek (2. a 16. 12.) 10:30–12:30

PROSINCOVÉ AKCE

Na úsvitu českých dějin

čtvrtek 2. 12., 15:00

Akce proběhla před vydáním zpravodaje.

Antistresová vycházka do Pstruží

čtvrtek 9. 12., 13:30

S nástupem předvánočního shonu snad přijde vhod společná vycházka do naší oblíbené destinace s občerstvením v restauraci Vlčárna. Sraz ve 13:30 před DPS, návrat dle situace.

V případě nepříznivého počasí bude dle zájmu Fotománie 2020 v klubu od 13:30.

Beruška pod balkóny potřeší

STŘEDA 15. 12., 10:00

Děti z Čeladenské Berušky nám přijdou krátce zazpívat, zarecitovat a mají pro nás jako každoročně vánoční dárečky. Akce proběhne venku na straně balkónů. Takže kdo můžete, přijďte, místní se můžete koukat a zatleskat z balkónů. Nezapomeňte! Děti budou moc rády.

Předvánoční posezení

čtvrtek 16. 12., 15:00

Posedíme v předvánoční atmosféře s programovými vložkami a popřejeme si pěkné svátky. A možná přijde i... Vstupné se nevybírám.

Rozloučení se starým rokem aneb Fotománie 2021

čtvrtek 30. 12., 15:00

Poslední letošní klubová akce, spojená s promítáním fotek a vzpomínkami na zážitky uplynulého roku. Závěrem vybereme fotku roku 2021. Vstupné se nevybírám.

Pro vstup na všechny akce v klubovně platí aktuální covidová opatření.

Klubovnu naleznete v přízemí Domu s pečovatelskou službou u hlavního vchodu.
Kontakt: Petr Bernady
737 532 227 731 505 585
petr.bernady@seznam.cz

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Přádelna vlny už není přádelnou, Miturovi však v textilní tradici pokračují

Firma Mitura, která se zabývá šitím vlněných příkrývek a polštářů, toho s historickou přádelnou vlny už moc společného nemá. Ale atmosféra poctivého prvorepublikového podnikání v ní díky rodinné firmě Heleny a Zdeňka Miturových zůstala. A jen tak neskončí – do aktivit firmy se před několika lety naplno zapojila dcera Hanka. Sepětí historie se současností a předávání otěží rodinné firmy další generaci mi připadlo jako výborné téma pro rozhovor do svátečního čísla zpravodaje.

Svým podnikáním navazujete na starou obecní tradici...

Zdeněk: Jsem rodilý Čeladňan, ale jako mladý kluk jsem vlastně ani nevěděl, že tady nějaká přádelna vlny je. Tyhle věci člověk začíná vnímat, až když je starší. Moje první setkání s přádelnou bylo někdy mezi roky 1973 a 1975, když jsem chodil na učitelské. Maminka tenkrát doma vyprala vlnu a spolu jsme z ní šli právě sem udělat příkrývku. Pak dlouho nic, až na konci roku 1989 jsem tady začal chodit s panem Krkoškou seřizovat stroje. U čištění mykacího stroje neboli lidově kramplu museli být vždycky dva, tak mě brávil s sebou. Prošel si snad všemi pozicemi v textilních továrnách a byl pro mě velkou studnicí vědomostí, které mi později hodně pomohly.

SPOLEČNĚ VE ŠKOLE I V PODNIKÁNÍ

To jste ještě asi netušil, že bude areál zanedlouho patřit vám.

Jak se to přihodilo?

Zdeněk: Docela jednoduše – po roce 1989 vypsali tehdejší národní výbor výběrové řízení na prodej objektu. Už jsem to tady znal, tak jsme se s manželkou rozhodli, že to zkusíme. A jak vidíte, dopadlo to dobře.

To není úplně obvyklé, že člověk začne podnikat s manželkou.

Zdeněk: Společně jsme vystudovali i střední školu, tak proč ne společně podnikání?

Vy jste si našel ženu, se kterou celý život žijete, už na střední škole?

Zdeněk: Vyučil jsem se Frýdku jako seřizovač textilních strojů, a pak pokračoval na Střední průmyslové škole textilní v Ústí nad Orlicí. A tam jsem poznal svoji budoucí ženu, která dojížděla z Pardubic. Já seděl většinou vzadu, ona hned v první řadě u katedry...

Kam byste v Čeladné vzali vzácnou návštěvu?

Zdeněk: V Čeladné jsem se narodil a znám tady každý kámen. Víím, kde byla škola a že tam, co je škola teď, jsme se dříve učili na rybníku bruslit. Takže návštěvu můžu vzít kamkoliv, každý kout obce má něco do sebe. Ale asi bych teď zvolil prostřední školu – dnes Památník Josefa Kaluse, který teď obec krásně opravila.

Helena: Ten je úžasný!

Zdeněk: Úplně úžasný. Zrovna dneska jsem starostu potkal a říkal mu: „Pavle, držím palce.“ Udělalo se tady opravdu hodně práce.

A kam byste vzali návštěvu na pivo?

Zdeněk: Já alkohol nepiju, ale na kafe asi do jedné z kaváren na náměstí. Z nich můžete od kávy krásně sledovat, jak to tady žije.

Helena: Já bych zvolila vycházku do BRCu na kávičku. Nové lázeňské náměstí má úžasnou atmosféru. Když si tam člověk odpoledne sedne, svítí sluníčko a díváte se na ty hory kolem – no prostě nádhera!

Takže čtyřletá studentská láska?

Helena: Když byste to tak chtěl nazvat, tak spíš tříletá, protože Zdeněk nastoupil jako absolvent učiliště až do druhého ročníku. Ale ve skutečnosti jsme spolu začali chodit až na konci školy.

Co rozhodlo, kde budete bydlet? V Pardubicích je taky hezky.

Helena: Vždycky jsem si říkala, že budu pracovat v textilkách v Podkrkonoší, ale dopadlo to jinak. Mně se v Beskydech moc líbilo, takže jsem vůbec neváhala, a když byla možnost jít na Moravu, tak jsem šla ráda. Navíc Zdeněk dostal ve Frenštátě podnikový byt od Slezanu.

Vraťme se ještě k tomu, jak jste se vyučili. Dneska totiž není moc obvyklé, že by si patnáctiletý kluk nebo holka vybrali textilní obor.

Zdeněk: Do roku 1989 bylo v Československu opravdu hodně textilních závodů, třeba ve Frenštátě, ve Frýdku bylo dokonce pět nebo šest podniků. V patnácti jsem vůbec nevěděl, co bych chtěl dělat, ale tím, že textilní průmysl byl všude kolem nás, rodiče viděli perspektivu, že obor zůstane a práce bude dlouhodobá. Navíc mě bavila technika, a tak jsem si vybral obor seřizovač textilních strojů.

A vy, Heleno? Šla jste už jako malá holka oblečky pro panenky?

Helena: Nešla – za mých dětských let byly populární takové ty papírové panenky a oblečky, tak jsem spíš stříhala. Ale vždycky jsem toužila jít směrem k oděvnictví, někam, kde se pracovalo s těma hadýrkama. V Ústí nad Orlicí byla v té době Perla, velký bavlnářský závod, který vyráběl krásné košiloviny, bavlnu z těch nejjemnějších přízí, dělalo se hodně košiloviny na vývoz pro Itálii... Navíc tam pracoval strejda i tetička... tak jsem se rozhodla pro textilní průmyslovku v Ústí. Byla to dobrá volba, v Pardubicích bych se z kádrových důvodů asi na žádnou školu nedostala.

Takže jako malá jste opravdu nešla?

Helena: Jako dítě jsem pletla – v té době byly ruční práce rozšířené i na základních školách, od sedmé třídy jsem chodila na kroužky pletení a háčkování. Ale šla jsem poprvé až na průmce.

Ale pan Zdeněk určitě něco opravoval už jako kluk?

Zdeněk: Myslím, že za moji lásku ke strojům může náš staříčkový Wartburg 900, což by byl v dnešní době cenný veterán. Dodnes si pamatuji, že měl poznávací značku PG – to byl Frenštát – a číslo 2244. Když otec auto spravoval, tak jsem byl vždycky u toho a dokázal jsem se mu dívat pod ruce celé odpoledne.

SVOU CESTOU ...

Zpátky k založení firmy. Dlouhé roky jste pracovali v socialistických podnicích – v šest ráno do práce, ve dvě domů, žádné starosti. Jak vznikl nápad, že si vybudujete vlastní firmu?

Zdeněk: Chtěli jsme to zkusit. V té době už bylo jasné, že ve velkých

textilních firmách přijdou změny, začalo se mluvit o tom, co se zruší. To nás trochu pobídlo. Ne že by se mně probudil podnikatelský duch, ale byl jsem zvědavý. Člověk byl zvyklý ráno vstát do práce, oddělat si svých osm hodin a jít domů. Říkal jsem si, že tohle by mohlo být o něčem úplně jiném. A svou roli asi sehrálo i to, že jsem přádelnu znal, tohle místo má oproti velkým textilkám svou nezměnitelnou atmosféru.

Helena: Musím se přiznat, že mě jako matku lákala ta nepravdělná pracovní doba a příležitost, že bychom si to tady mohli udělat podle svého. Taky jsem tady párkrát byla a viděla deky, které se tady vyráběly. A k šití jsem měla vždycky blízko...

Jak náročné byly první roky podnikání?

Zdeněk: Jednoduché to nebylo. V té době tady měli staré šicí stroje, různě podomácku opravené. Abychom obstáli na trhu, museli jsme pořídit moderní mašiny. Naší výhodou bylo, že jsme věděli, co chceme a co je k tomu potřeba.

Vzpomínáte na první dny a týdny provozu?

Zdeněk: Provozovnu jsme koupili včetně strojů a převzali všechny zaměstnance. V té době se tady vyráběly jak prošívané přikrývky, tak pletací příze. Přízi jsme vyráběli přibližně v osmnácti odstínech a byl o ni zájem. V té době se doma hodně pletlo. Další náš úkol bylo pořízení nového šicího stroje, který by splňoval naše podmínky na kvalitní prošívací. Věděli jsme, že v Boskovicích vyrábějí šicí stroje. Při jednání s technikou ve vývoji jsme si upřesnili naše požadavky na chod stroje, to znamená, jak se spouští, jak se zapojuje... Musím říci, že tento stroj funguje dodnes. V té době jsme si pro veškerý materiál jezdili sami, protože nebyly tak rozšířené přepravní služby jako dnes. Jezdili jsme hlavně do

Čech, kde byla většina bavlnářských závodů, ve skladech jsme vybírali sypanou bavlnu, ložní látky, flanely, abychom si byli jisti, že máme kvalitní materiál.

Helena: První větší zkouška nastala při rozdělení republiky v roce 1993, kdy jsme přišli o velkou část zákazníků ze Slovenska.

Zdeněk: K tomu se otevřely hranice na západ a na trh přišly efektivnější pletací příze, než jsme dělali u nás. Dneska by tu naši přízi všichni brali, jenže už přádelnu nemáme. Lidi začali méně plet, protože si najednou všechno mohli koupit. Proto jsme přádelnu v druhé polovině devadesátých let zrušili a zaměřili se na prošívané přikrývky z vlny.

Helena: Nebylo lehké to ustát, podmínky byly rok od roku náročnější, nastalo i první propouštění. Rostly náklady na materiál, energii, navyšovaly se mzdy. Navíc textilní průmysl v celé České republice pomalu zanikal, končila jedna textilka za druhou. Například Tiba ve Dvoře Králové, Texlen v Trutnově, Benár v Benešově nad Ploučnicí, Perla v Ústí nad Orlicí, u nás ve Frýdku Šlezan a jiné. Jak vidíte, změna v našem oboru byla obrovská.

Proč k tomu došlo? Naše republika byla textilní velmocí...

Zdeněk: Výroba jakékoliv příze nebo tkaniny je strašně náročná na prostory a na energii. A tím, jak ceny energií rostly, tak se výroba u nás přestala vyplácet. Dopadlo to tak, že textilní závody vyvezly kvalitní stroje do východních zemí, kde byla levnější pracovní síla, tam si nechaly vyrobit látku v režném stavu a pak ji u nás jen upravovaly. Dnes se většina látek tká v Indii, Pákistánu a jiných rozvojových státech.

Nebylo lehké to ustát, podmínky byly rok od roku náročnější, nastalo i první propouštění. Rostly náklady na materiál, energii, navyšovaly se mzdy. Navíc textilní průmysl v celé České republice pomalu zanikal, končila jedna textilka za druhou, vysvětluje Helena, jak obtížné bylo v 90. letech udržet provoz firmy.

DOBŘÁ VLNA JE ZÁKLAD

Doteď jsme mluvili o látkách, ale co vlna?

Zdeněk: To je pro nás základ. Kdybychom neměli kvalitní vlnu, nemůžeme udělat kvalitní výrobek. To si opravdu hlídáme.

Jak takový výběr vlny do vašich pokrývek probíhá?

Zdeněk: Během výroby příkrývek jsme postupně zjišťovali, že na namýkané rouno je nejlepší vlna jemná až polojemná. U jemných vln může docházet k plstivosti, u hrubších vln naopak k průniku vlněného vlasu stehem. Proto si dohlížím při nákupu vlny na to, aby byla určité "třídy", perfektně vytřízená, nebyla vlhká, zamolovaná a znečištěna senem a trávou.

Kde vlnu nakupujete? Máte více dodavatelů?

Zdeněk: Čtyři nebo pět větších a pak nějakých deset menších. Dodavatele máme stálé, znám je osobně a vím, kde se ovečky pasou. Důležité je taky to, kdy probíhá stříž, jestli jaro nebo podzim. Na jednu dávku praní spotřebujeme přes dvě tuny potní vlny. A když si spočítáte, že z jedné ovečky jsou tři nebo tři a půl kila vlny, tak

potřebujeme opravdu hodně oveček. Proto máme dodavatelů více a každý z nich ví, jaké jsou naše požadavky, takže tak se i k té vlně při stříhání chovají.

Znáte své dodavatele?

Zdeněk: Dá se říct, že za nimi jezdíme někdy i rovnou na pastvu. Musíte vědět, odkud vlnu máte. Jsem členem Svazu chovatelů ovcí a koz České republiky a za ta dlouhá léta se s mnohými ovčáky znám osobně.

Když už jsme na pastvinách – škarohlídi často říkají, že v Česku jde všechno od desítky k pěti. Jak jsme na tom s chovem ovcí?

Zdeněk: Do roku 89 u nás byla jenom stáda vlnářského typu. Ale když začaly vlnářské závody postupně padat, tak poptávka po vlně klesla a začaly převládat chovy masitých plemen. Navíc staří chovatelé postupně končili. Ale musím říct, že teď máme hodně mladých chovatelů, kteří se tomu chtějí věnovat. Už to ale není ten chov na vlnu jako dříve, protože roste poptávka po mléku a masu. Dneska je moderní a zdravé jíst sýry a brynzy. Musím se přiznat, že i já mám ovčí nebo kozí sýry strašně rád.

Takže máte i vlastní ovce?

Zdeněk: Jednu dobu jsme ovečky měli, jenomže já razím zásadu: Když něco dělat, tak pořádně. Jak už zjistíte, že jste zapomněl ostříhat paznehty, odčervit... tak je lepší jít od toho.

BUDOUCNOST PATŘÍ DCEŘI

Od historie se dostáváme k současnosti firmy, do které začala výrazně promlouvat i dcera Hanka. Vy asi znáte „přádelnu“ docela dobře, že?

Hanka: Vlastně jsem tady vyrůstala. Tím, že rodiče byli ve firmě každý den a já často s nimi, tak se všechno prolínalo mým dětstvím. Pamatuji si ještě historickou přádelnu, jak to tam všechno hučelo.

Chodila jste si k rodičům do firmy hrát nebo pracovat?

Hanka: Jako malá hrát – vzpomínám si, jak jsem namotávala špulky... Ale později jsem měla v přádelně i brigádu – obsluhovala jsem takzvaný moták, kde se příže motala na cívky.

V čem vás podnikání rodičů ovlivnilo?

Hanka: Ráda vzpomínám na obchodní cesty do východních Čech, na které mě občas rodiče brali. Stála jsem v úžasu u těch obrovských tkalcovských strojů v krásných historických textilkách a uvědomila si, že dneska bereme jako samozřejmost, když si koupíme nějakou látku nebo oblečení. Když člověk na vlastní kůži pozná provoz, kde se látky vyrábí, najednou se na to dívá úplně jinak.

Řekla jste si tehdy, že půjdete ve stopách rodičů?

Hanka: V té době mě vůbec nenapadlo, že budu pokračovat. Vystudovala jsem gympl a pak šla na výšku na humanitní obor.

TRADICE A SOCIÁLNÍ SÍŤ

Kdy jste se rozhodla, že se sem zase vrátíte?

Hanka: Bylo to ještě před pandemií. Už delší dobu jsem přemýšlela nad vytvořením firemního e-shopu. Viděla jsem, že o výrobky rodičů je zájem, protože tomu rozumí a hlavně to dělají srdcem. Zpětné vazby máme velmi pozitivní, tak jsem si řekla, že je škoda nevyužít toho potenciálu a nejít do e-shopu. Samotná jeho tvorba zabrala několik měsíců. Bylo to takové pěkné tvůrčí období. E-shop jsme spustili před rokem v srpnu a bylo to doslova za pět minut dvanáct, protože během lockdownu by firma bez prodeje přes internet fungovala těžko.

Jak se e-shop osvědčil?

Hanka: Není to jen o e-shopu, ale taky o sociálních sítích, kde se prezentujeme a komunikujeme se zákazníky. Dříve jela firma hlavně díky stálým zákazníkům a jejich doporučení dalším lidem. V některých rodinách už je to tradice a naše přikrývky má několik generací. A díky e-shopu se teď naše výrobky dostanou k více lidem hlavně mimo region.

Vidím, že e-shopem to neskončilo – stala jste se přirozenou součástí rodinné firmy. Připravujete se na to, že ji jednou převezmete?

Hanka: Snažím se od rodičů učit všechno, co mi můžou předat, a snažím se je následovat, abych mohla jednou v jejich práci snad pokračovat. Ale hlavně jsem šťastná, že se můžu učit takhle za pochodu, v provozu, protože mají zkušenosti a kontakty. Třeba to, co všechno táta zvládá s vlnou, to je něco neskutečného.

OD RÁNA DO VEČERA

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Helena: Podle objednávek s dcerou zajišťujeme a připravujeme materiál na výrobky. Logisticky všechno musí navazovat. Na šicí dílně jsme tři, takže se máme co otáčet.

Proč jsme tady začali podnikat? Svou roli asi sehrálo i to, že jsem přádelnu znal, tohle místo má oproti velkým textilkám svou nezaměnitelnou atmosféru, vysvětluje Zdeněk u mykacího stroje neboli kramplu, který sám opravuje.

Zdeněk: Já se starám hlavně o technickou stránku – seřízení a mazání šicích strojů a mykačky, práce s vlnou. A když se podíváte kolem – ty objekty jsou fakt staré, takže kolem všeho musíte neustále chodit, spravovat... Plus topení. Máme plyn a krbová kamna a vše se musí denně nachystat. A když ráno děvčatům zatopím, tak je hned taková hřejivá nálada, protože to přírodní teplo je úplně jiné.

Hanka: Já obhospodařuju e-shop, od přijímání objednávek přes komunikaci s maminkou na dílně, vyřizování telefonátů a komunikaci se zákazníky až po kontrolu, balení a expedici výrobků.

Jak při tom všem odpočíváte?

Helena: Není to jenom práce, to v žádném případě. Chodím cvičit, a když je hezky, ráda vyrazím po Čeladné. O víkendech se snažím chodit po horách a trochu si užít tu nádheru, kterou všude kolem máme. Máme čtyři úžasná vnoučata, která mě taky hodně "zamestnávají".

Někteří podnikatelé pracují tak urputně, že jim ani nezůstane čas na dovolenou. Jak jste na tom vy?

Helena: Naše srdcovka je Slovensko, jezdíme tam na hory a do termálů.

30 LET

Co vás na 30 letech společného podnikání nejvíce bavilo?

Zdeněk: Hlavně samostatnost. To, že se nemusím nikomu zodpovídat, jenom svojí manželce (smích). Samozřejmě na prvním místě musí být výrobek, ale jinak si můžu dělat, co chci.

Helena: Pro mě je taky hlavní ta svoboda, jít svou cestou. Mám ráda kolektiv, jsem ráda, když lidi spolu vycházejí.

Zkuste si zavěšit – jak bude vaše firma vypadat za dalších 30 let?

Helena: Na to není lehká odpověď. Bylo by prima, kdyby i za 30 let lidi upřednostňovali přírodní materiály. Těšilo by mě, kdyby i nadále naše deky zahřívaly spokojené zákazníky.

Zdeněk: Bude fungovat, ale musí se přizpůsobit trhu, protože lidé se mění. Ovce tady budou pořád, i kdyby ne na maso, na mléko nebo na vlnu, tak na pastvinách tady budou. Lidé se hodně vrací k přírodě. Máme sice pořád část klientů, kteří chtějí mít polyesterovou deku, aby ji mohli občas vyprat, ale přírodní materiály tady zůstanou. Ale to už bude asi na Hance, aby všechny změny zvládla.

Vladislav Sobol

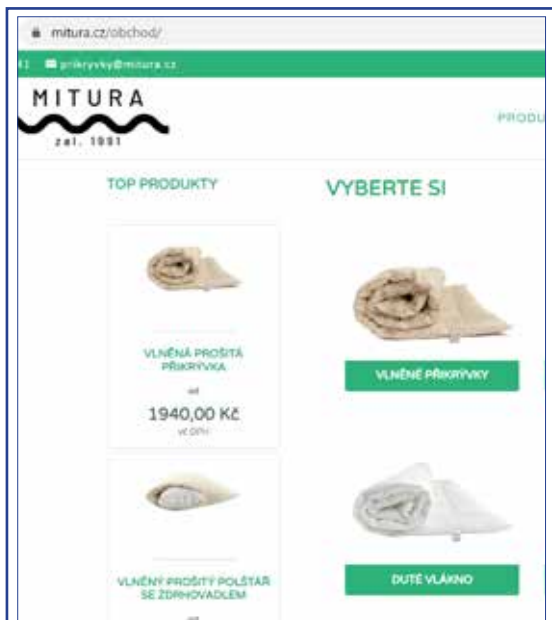
Zajímavosti o historii předení vlny připravil Petr Anderle, jeho text najdete na str. 17.

A jak to bylo v Čeladné? Zapátrali jsme v obecních kronikách a našli např. zápis z roku 1923:

V továrně bratří Zaarů pracovalo v uplynulém roce nejvíce 90 osob, nejméně 79 osob. Zpracováno bylo 76.783 kg bavlny. Závod nepracoval 1.-7. 5., 15. 8. - 9. 9., 7.-13. 10. a 23.-31. 12. U výrobce vaty p. Kar. Koziela (dnešní „přádelna vlny, pozn. red.) pracovalo nejvíce 32 dělníků, nejméně 10 dělníků, kteří zpracovali 102.000 kg surovin v 71.000 kg vaty. Vyrobeno as 900 prošíváných pokrývek.

Viděla jsem, že o výrobky rodičů je zájem, protože tomu rozumí a hlavně to dělají srdcem, vysvětluje Hanka, jak ji napadlo založit e-shop

Miturovi šíří věhlas Čeladné po celém Česku. Zatímco dříve měli zákazníci hlavně z regionu, díky novému e-shopu začali jednoduše prodávat po celé republice. To je doslova zachránilo hlavně v době, kdy covid všechny prodejny uzavřel.

Co všechno se dá u Miturů pořídit, třeba jako dárek k Vánocům? Kompletní nabídka na webu www.mitura.cz.

250 let od založení první přádelny vlny na světě

Toč se a vrč, můj kolovrátku, všecko ve světě jen na obrátku a život lidský jako sen!

Však lépe v mylné naději sníti, před sebou čirou temnotu, nežli budoucnost odhaliti, strašlivou poznati jistotu!“

Výše uvedené závěrečné verše z Kytice Karla Jaromíra Erbena by se daly považovat za jakési memento mori k dnešní podivné pandemické situaci. Je to logické – předení vlny doprovází lidstvo více než třicet tisíc let. Asi v druhé polovině prvního tisíciletí byl pravděpodobně v Indii vynalezen kolovrat. Takže lidé se po tisíciletí obraceli ke kolovrátku – toč se vrč, můj kolovrátku...

V polovině 18. století si otevřel v Anglii ve městě Boltonu kadeřnictví a parukářství Richard Arkwright (1732-1792), který je dodnes považován za zakladatele anglické textilní výroby. Se svým společníkem, hodinářem Johnem Kayem vyvinuli doprácací stroj waterframe, který si nechali v roce 1769 patentovat. A v roce 1771 realizoval Arkwright, který vynalezl další textilní stroj, první továrnu na světě na mechanické předení bavlny.

Letos je to přesně 250 let. Na řece Derwent ve vesnici Cromford postavil se svými společníky pětipodlažní budovu, v níž na ploše 1 300 m² postavil textilní stroje poháněné vodním kolem. Tehdy již zaměstnal 600 dělníků, z toho dvě třetiny tvořily děti. A tak to vlastně všechno začalo. V muzeu ve Wuppertalu je dodnes umístěn model původního doprácacího stroje waterframe (na snímku vpravo). Ten se od svých předchůdců totiž lišil tím, že v něm jednotlivé fáze předení probíhaly nepřetržitě a vzniklá příze byla velice pevná.

A koncem 18. století byly vynalezeny pro přepřádání mykačí a protahovací stroje. A v 19. století se přádláctví zmocnilo českého a zejména moravského (valašského) venkova. V té době vlastnily domácnosti pětkrát více kolovrátků než knih. Na konci 18. století se předením lnu, vlny a bavlny soustavně zabývala asi pětina populace. A dnes? Díky ovečkám, které po generace doprovázely poutníky z Valašska do dnešních Beskyd, nabízejí jen firmy v Beskydech neuvěřitelný sortiment výrobků z ovčí vlny.

PETR ANDERLE

SLOVO ŘEDITELKY

NEZVANÝ HOST

A zase ten covid! Přišel neznámý a znovu nám ztrpčuje život. Nikdo o něj nemá zájem, nikdo s ním nechce nic mít, ale on se zabydlel, roste a sílí.

Tyto úvodní věty mohou asociovat pohádku O zlé koze aneb Jak včelička zachránila králíčka. Taky bychom potřebovali přičinlivou včeličku, která by zlou kozu (covid), uchvatitelku králíčkovu přibytku, píchla, koza by mečíc prchla a králíček by dál šťastně žil ve svém domečku. V pohádce je to tak jednoduché! Nám nezbyvá než trpělivě dodržovat všechna opatření a doufat, že se taky dočkáme šťastného konce.

HOST ZVANÝ A VÍTANÝ

Je čas adventu, období očekávání příchodu Spasitele, čas rozjímání a duchovní přípravy na vánoční svátky. Po podzimních pracích přišlo klidnější období krátkých dnů a dlouhých nocí. Máme za sebou měsíce pilné práce. Je moudré zvolnit, udělat si více času na své blízké, na sebe, odpočinout si.

Vážení čtenáři, přeji Vám, abyste poslední týdny a dny roku 2021 prožili s těmi, kteří jsou Vám nejbližší, v atmosféře pohody, radosti, bezpečí a sounáležitosti. Do nového roku Vám přeji pevné zdraví, spoustu malých i velkých radostí, a abyste měli důvod se na každý nový den těšit.

S poděkováním za přízeň a spolupráci

Jana Satinská

3D tiskárna je zkouškou trpělivosti

S radostí Vám oznamujeme, že naší škole byla na tři měsíce zapůjčena 3D tiskárna Prusa Research a.s.

Práci s tiskárnou si mohli vyzkoušet v září a říjnu žáci 6. ročníku v nově otevřeném počítačovém kroužku. Naučili se základy 3D modelování a tisku. Jedeme postupně, od úplných základů. Ono totiž není vůbec jednoduché něco vytvořit „od nuly“. Neznalý člověk by si řekl, že usedne před obrazovku a začne kreslit s pomocí myši a klávesnice.

Ve skutečnosti naše práce na modelu začínala s papírem, tužkou a pravítkem. Což bylo pro mnohé velké překvapení – vždyť jde o počítačové modelování, tak proč jsou počítače schované? Protože nejdříve musím vědět CO, potom JAK a teprve až když známe rozměry a tvar výrobku, lze nákresy přenést do programu a vytvořit si model. Pak už jen fascinovaně sedíte před tiskárnou a sledujete, jak se z plastové struny tvoří váš vlastní „kousek“. Přitom se snažíte moc nedýchat – jednak vám v tom brání napětí, zda se dílo podaří, a za druhé – kdybyste na tvořící se výrobek výrazněji foukli, mohl by se deformovat, odlepit od podložky a museli byste začít tisknout znovu. Za třetí – odér tavícího se plastu taky není nic moc, občas jsem ocenila povinnost nošení respirátorů ve vnitřních prostorách.

Takhle zdoluhavá a ne-akční činnost není pro každého. Chce to notnou dávku trpělivosti, kus nápaditosti a důvtipu, systematickosti a trochu českého kutilství. Když se dílo podaří, můžete se chlubit přívěskem

na klíče s vlastním jménem, stojánkem na mobil, zapískat na skoro-vlastnoručně vytvořenou píšťalku a nebo si chodit pro nákupní vozík s imitací desetikoruny, v níž jsou vyraženy vaše iniciály.

Průša pro školy je projekt dotovaný výše zmíněnou firmou a nabízí možnost převodu 3D tiskárny do vlastnictví školy při splnění určitých podmínek. Podaří-li se nám to (a snažíme se o 106), otevřeme v tomto školním roce ještě jeden tříměsíční kroužek základů 3D tisku. A dál se uvidí... S tím, jak každý měsíc přibývají na trhu různé druhy a barvy filamentů, se rozšiřují i možnosti 3D tisku a to nejen u profesionálů, ale i u nás – amatérských tiskařů. Nechme se překvapit, co přinese vývoj a hlavně, jak se bude dařit našim žákům „zkrotit PLA struny“ a netrpělivost.

B. Dudková

Ilustrační foto

Let's listen!

Minulý školní rok nám epidemická situace moc nepřála a museli jsme se obejít bez školního kola soutěže v anglickém jazyce.

Letos se učitelky na předmětové komisi cizích jazyků domluvily, že začneme soutěžit už v listopadu, kdyby náhodou... A tak se taky stalo.

V úterý odpoledne 23. listopadu se škola hemžila menšími i většími adepty na vítěze soutěže Let's listen! Žáci byli rozděleni do skupin podle ročníků. Čtvrtáci s páťáky, sedmáci s osmáky. Pro deváťáky byla sólo kategorie.

Na základě cca 40minutového poslechu žáci doplňovali, kroužkovali, vybarvovali, ale hlavně si vyzkoušeli, jak to na takové soutěži chodí, trochu se „otukali“ a nasbírali nové zkušenosti.

Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na druhé pololetí, kdy proběhne soutěž Let's speak! a Let's write!

LR

Šestáci a sedmáci před začátkem soutěže

Vánoční vonička a sobotní honička

Už dvakrát jsme řízením osudu nemohli uspořádat náš tradiční vánoční koncert ve zdejším kostele. Letos jsme začali s přípravou nesměle, a doufali, že nebude „do třetice všeho zlého“. Epidemie nás vyvedla z omylu.

Neustálé změny v počtu a skladbě žáků i pedagogů přítomných, v karanténě, nemocných... způsobily, že nacvičit hodinový koncert bylo zhora nemožné. Jak jsme se s nastalou situací vypořádali?

Přicházíme „na trh“ s novinkou – připravujeme s žáky malý vánoční program, který pro veřejnost natočíme na video. V jedné z učeben jsme vytvořili malé nahrávací studio, kde postupně vznikne naše „Vánoční vonička“.

První natáčení jsme podle časových možností kameramana a klavíristky dali na 27. 11. a těšili se, že něco natočíme, a pak si zazpíváme a pobavíme se u rozsvícení vánočního stromu na náměstí. Jistě, byla by to trochu honička, ale jako za starých dobrých časů.

Hmmm, staré časy se nevrátily, zase zklamání. Akce na náměstí musela být zrušena.

Všichni se snažili, seč jim síly stačily

Když nám nevyšla jedna akce, snad se nám podaří ta druhá. Natáčení je v procesu, tak držte dětem palce! Video by mělo být kolem

15. prosince vyvešeno na www.zsceladna.cz, na školním FB a na www.celadna.cz.

JS

Realizační štáb v akci

Zatím nácvik i natáčení zvládáme s úsměvem

Vánoční vonička-příprava nahrávacího studia

Vánoční koncert trochu jinak

Sladké zakončení sobotního natáčení

Příběhy bezpráví - tentokrát on-line

Letošní již 17. ročník Příběhů jsme stihli zrealizovat! Díky organizátorům, kteří po loňských zkušenostech pochopili, že v době, v níž žijeme, bude možnost získat hosta na besedu ještě větší problém než obvykle, se akce mohla uskutečnit. Pokud vás zajímá, jaké tedy byly letošní on-line Příběhy, čtěte dál...

Ve středu 10. listopadu žáci deváté třídy jako obvykle nejprve zhlédli krátký dokumentární film tentokrát z cyklu Neznámí hrdinové – Ta krásná holka z vily nad řekou. Jeho prostřednictvím sledovali dramatický osud politické vězeňkyně Dagmar Šimkové. Slyšeli, jak její bezstarostné dětství ukončila na konci druhé světové války smrt tatínka a jak v důsledku „Únorových událostí“ (r. 1948) se do jejich rodinné vily nastěhovali cizí lidé... Dále se dověděli, že přestože byla velmi nadaná, tak kvůli svému „buržoaznímu“ původu, nemohla studovat. Protože svůj negativní názor na nové politické zřízení neskrývala, ba naopak, bylo jí pouhých 23 let, když ji zatkl StB a následně skončila na 15 let ve vězení. Tuto svou děsivou kapitolu života zachytila v knize Byly jsme tam taky. Dagmar Šimkovou komunistický lágr nezlomil. Po propuštění se opět pustila do práce. Podílela se na založení K 231 (Klub bývalých politických vězňů) a po sovětské okupaci dokázala začít nový život u protinožců – v Austrálii.

V dokumentu na ni vzpomínala mimo jiné i spoluvězeňkyně Irena Vlachová – Šimonová. Hovořila o ní jako o ženě, která si i v nelidských podmínkách dokázala zachovat důstojnost a vybudovat respekt bachařů. „Nikdy jsem ji neviděla plakat,“ uzavřela své vzpomínky na kamarádku.

Z výše uvedeného je zřejmé, že letošní Příběhy bezpráví se nesly v duchu motta „Mladí proti komunismu“. Žáci se měli seznámit s významnými osudy méně známých žen moderních československých dějin a s tím, jaké panovaly poměry v ženských komunistických věznicích.

Co nezaznělo v dokumentu, to si poslechli na on-line besedě, která následovala po filmu. Jejími hosty byly redaktorka a spisovatelka Milena Štráfeldová a pamětnice – laureátka Ceny Příběhů bezpráví – Vlasta Černá. Díky moderátorce Janě Peroutkové se nejen žáci naší školy dověděli, jak např. fungovala samota v komunistickém vězení a jak se tento režim k vězněným ženám choval.

Jak jste jistě již pochopili, letošní Příběhy byly jiné... Stihli jsme je zrealizovat skutečně za pět minut dvanáct, neboť již daný den odpoledne se žáci dovídají, že jim nastává karanténa a s tím i jiná forma výuky... Své názory na dokument a besedu tedy vyjadřují

Příběhy bezpráví jako součást výuky dějepisu

O příběhy bezpráví letos devátáci nepřišli

písemně... zde uvádíme některé z nich (bez jazykové korekce):

- Díky projektu jsem se dověděla, jak byl minulý režim krutý a bezcitný k lidem, kteří s ním nesouhlasili nebo projevovali nespokojenost.
- Na vyprávění mě zaujalo, jak pamětnice otevřeně mluvila a jak si pamatovala každý detail. Taky kolik lidí tohle prožilo.
- Hodně mě překvapilo, jak se žilo v tehdejších věznicích. Jak jí nedávali najíst, neustále po ní křičeli a v zimě jim v celách netopili.
- Že někteří lidé v té době nemohli studovat, i když měli dobré známky.
- Dověděl jsem se, jak obtížné bylo opustit komunistický stát. Překvapilo mě, jak komunisté zacházeli s vězni, např. že muže mlátili do bezvědomí, někdy až k smrti, že ženy týrali spíše psychicky.
- Nejvíce co mě zaskočilo, že ženám, když rodily, nezavolali doktora a když později někdo přišel, řekli, ať to dítě hodí do koše.
- Nevěděl jsem, jak byl krutý komunistický režim a jak to fungovalo v ženských věznicích. Že nemohli mít v zimě teplé oblečení, netopili jim a na samotce jim dávali jídlo každý třetí den.
- Překvapilo mě, jak hrozně se k vězenkyním chovali a ponižovali je. Různé detaily z jejího života, které nikdo nechce zažít. Měli bychom si víc vážit svobody.
- Nejvíce se mi vrylo do paměti, že paní Černá byla tři měsíce zavřená v jedné místnosti bez sprchy a čistého oblečení jenom s kyblíkem a kovovou postelí bez ničeho. A že tam všichni byli v hrozné zimě.
- Překvapilo mě, že to ty ženy vydržely a že o tom dokážou normálně mluvit.
- Zaujalo mě, kolik statečných lidí bylo zničeno komunismem. Měli bychom se poučit z chyb těch před námi. Totalitní režimy nikdy nefungovaly a fungovat nebudou.
- Díky projektu jsem se dověděl o tomto příběhu. A proč je důležité si to připomínat. Nevěděl jsem, že se ve vězeních chovali hůře k ženám než k mužům.
- Z besedy jsem si odnesl hlavně to, že si vážím dnešní svobody a svobody slova.

Listopad s husou, Martinem i Holubem

V listopadu jsme si v družině posvětili na svátek sv. Martina. A to důkladně a pořádně. Společně jsme pátrali po tom, kdo to byl ten Martin a proč je svatý? Hráli jsme různé hry, kreslili jsme sv. Martina a hlavně jeho bílého koně. Ve školní kuchyni nám paní kuchařky upekly svatomartinskou husu, mňam to byla dobrota.

A prvňáčci oslavili tento svátek lampionovým průvodem. Společně s rodiči se prošli noční Čeladnou a na školním hřišti všechny čekalo překvapení. A ne jedno, celá kupa překvapení. Kluci a holky se hned pustili do noční pátračky, během které se objevil na hřišti bílý kůň. Asi ho poslal svatý Martin, když nemohl přijet sám. Ale zajistil nám tak skvělé počasí, že jsme hvězdářským dalekohledem mohli pozorovat Měsíc a hvězdy. Podmínky byly ideální a hlásíme, že na Měsíci ani nikde jinde ve vesmíru jsme nespátřili nic podezřelého.

Domácí úkoly byly pro tento den odpuštěny, takže po návratu domů honem večere, vyčistit zuby a spát. Věříme, že se všem dětem i dospělým zdály krásné sny.

HOLUB V AFRICE

Martin nám dovezl mrazivé počasí a stěhovaví ptáci jsou už dávno v teplých krajích. Někteří doletěli třeba až do Afriky. A jak to v takové Africe vypadá, to jsme se dozvěděli od toho nejpopovolanějšího. Přímo od doktora Holuba ve veselém divadelním

S doktorem Holubem byla v Africe velká sranda

představení. Kluci a holky se společně zasmáli, zazpívali si (kdo ví, zda opět nepříjde zákaz zpěvu) a také se poučili o životě slavného cestovatele původem z České re-

publiky. Doufáme, že si užijeme i v prosinci společně akce školní družiny, protože to už budou akce vánoční.

Mar.

Pozorování noční oblohy bavilo malé i velké

Přišel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dvůr

Africká pohádka s doktorem Holubem ve školní družině

Hezká procházka s lampiony večerní Čeladnou

Přijde letos Mikuláš?

Jako každý rok, covid necovid, máme zaručené zprávy ze spolehlivého zdroje, že Mikuláš přijde nejen domů, ale i do školy. Hodně děti se mají na co těšit. A ty zlobivé? Ty u nás nemáme, protože my, stejně jako Mikuláš, vidíme v každém kus toho dobrého.

Na tradiční „Sněhovánky“ Mikuláš určitě taky přijde. V letošním roce budou z důvodu epidemické situace bohužel jen pro děti z I. stupně naší školy – bez rodičů. I tak se na ně všichni těšíme. Díky obci Čeladná si děti odnesou i pěknou nadílku.

MM+RW

Mikuláš z obecního úřadu nikdy nezklame

Pasování nových čtenářů a čtenářek

Ve čtvrtek všechny naše prvňáčky čekal důležitý den. S pomocí paní učitelky již úspěšně ovládli Živou abecedu a bylo tedy třeba přejít k dalšímu kroku, stát se plnohodnotnými čtenáři a čtenářkami.

Pozvali jsme tedy pro tuto slavnostní událost dětem dobře známého hosta – krále Otu I. Ten děti prováděl celou Živou abecedou. Král Ota I. ocenil děti za jejich dosavadní úspěchy a po příslibu pilného studia naše prvňáčky pasoval na čtenáře. Během této slavnostní události prvňáčci dostali z rukou pana krále svůj první Slabikář, který je na jejich cestě dalším čtením bude provázet.

A víte, kam se vydali kluci a holky z první třídy odpoledne? No přece do knihovny na náměstí za naší milou paní knihovnicí. Byli se

pochlubit, že už mají své Slabikáře a paní knihovnice dětem ukázala, jaké knížky pro děti v knihovně mají. Věřte tomu, že jich tam mají hodně a jedna je lepší než druhá.

Některé děti už svou průkazku do knihovny mají a pravidelně tam chodí s rodiči a někteří po odchodu z družiny vedli maminku za ruku do knihovny, že si také chtějí půjčovat knihy. Vždyť už jsou čtenáři!!!

MM+RW

Jak stát na místě a přitom jít vpřed

Všichni jsme spokojeně nastoupili v září do školy a začali dohánět „resty z distančky“. Vzhledem k tomu, že učím matematiku, byly to zejména resty geometrické – jak držet pravítko, aby byla vidět ryska-přímka-bod a ještě do toho držet tužku?! Nebo druhé pravítko?! „Jsem snad chobotnice?!“ znělo občas z lavic. Takové věci se přes kameru učí jen velmi těžce, korigovat správný úchop je prostě nejlepší v reálu.

...a čísla utěšeně rostla...

Když nám začali odcházet první žáci do karantén, tušili jsme, že se blíží online. „Oprášili“ jsme hesla, týmy v Teamsech i smlouvy na výpůjčku počítačů a příslušenství. Jestliže chybí celá třída, dá se vyučovat stejným způsobem jako vloni, to už mají kolegové nacvičeno. Letos je to ale trochu jinak – část třídy je ve škole, část třídy musí zůstat v karanténě doma. Museli bychom přijmout další učitele, aby stihli vyučovat obě skupiny, což jak jistě pochopíte, není nijak zvlášť dobré řešení.

Příslloví říkají, že když se chce, všechno jde a nám se chtělo, proto jsme se vrhli do výuky, tentokrát hybridní. Zatím v podání velmi spartánském – bez vymožeností typu bezdrátový mikrofon, obří obrazovka apod. Stačil nám k tomu obyčejný notebook, interaktivní tabule, trocha času, trpělivosti a hlavně nadšení. Jasně, že ne vždycky všechno fungovalo na 100 procent, občasné výpadky a nedokonalosti ve spojení jsou pochopitelné.

Když už jsem zvládla dva běžící počítače, kameru, 8 dětí ve třídě, 8 doma, uvědomila

Hybridní výuka - naše výkony sledují spolužáci ve třídě i doma u monitorů

jsem si, že nejtěžší... vůbec to nejtěžší na tomhle hybridu je pro mě... stát před tabulí. Na to vůbec nejsem zvyklá, jsem ten typ učitele, který nakukuje žákům do sešitů, uspořádává knihy na lavici do kupiček a teď

mě hybrid nutí stát, abychom se slyšeli i s žáky u obrazovek. A tak se učím stát na místě a přitom se vlastně krůček po krůčku posouváme dopředu.

B. Dudková

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVNÍŠTĚ

Besedy s policisty

V listopadu proběhly napříč celou školou besedy s Policií ČR. Na prvním stupni žáky nejvíce zajímala práce policistů, jaké zajímavé případy řeší a zda u sebe nosí „opravdovou“ pistoli. Povídali si také o mezilidských vztazích, jak se chovat ke spolužákům, jak je důležité jeden druhému pomáhat, respektovat se a být dobrým kamarádem.

Čtvrtáci diskutovali o tom, jak se bezpečně pohybovat v on-line prostoru, jak využívat sociální sítě a přitom neohrozit sebe, své blízké a kamarády.

Na druhém stupni žáci rozebírali témata šikany, rizika virtuální komunikace a s tím spojenou trestní zodpovědnost. I přesto, že o zmíněných nežádoucích jevech děti již mnohé vědí, je vhodné s nimi hovořit a na případná rizika upozornit.

Možná budu policistou

MM

ŽABIČKY: Listopad a skřítkové

Listopad jsme začali trochu strašidelně. Děti vyzdobily dýně, které vítaly příchozí před vstupem do školky. Vyrobity si strašidýlka z papíru, na pracovních listech, ale také z barevného písku.

Pokračovali jsme "dušičkově". Vždyť tento den patří k naší tradici. A děti reagovaly s velkým zájmem. Velmi hezky se rozpovídaly a vzpomínaly na své blízké, kteří již nejsou mezi námi. Mimo jiné si k této příležitosti vyrobily svícný ze skleniček a určité si v nich doma nezapomněly rozsvítit svíčku.

Některé dýně jsme také využili, a to v kuchyňce. Děti si upekly úžasnou dýňovou bábovku. Valinka přistoupila ke svému úkolu velmi zodpovědně a nastrohala 350 g dýně. Bolela ji ručička, ale nevzdala to a stuhadlo nikomu nepůjčila. Děti recept opsaly a vystavili jsme ho do šatny, aby si tuhle dobrotu mohli naši malí kamarádi udělat s rodiči doma.

Podzimní skřítkové nám měli za úkol pohlídat krásné počasí na

naši Podzimní slavnost. Dětské ručičky je tvořily z papírových sáčků, barevných papírů a přírodního materiálu. Všem se moc líbili. Opravdu nám přinesli sluníčkový den, azurové nebe a my jsme si to na zahradě užili. Zazpívali jsme si, zatančili a nechybělo ani občerstvení.

Děti, které odolaly virům, začaly navštěvovat kurz plavání ve Frenštátě.

Teď už se těšíme na nadcházející advent a nejkrásnější svátky roku, hlavně klidné, v duchu našich českých vánočních tradic a zvyků.

Ivana Chýlková

Kateřinka a Pepinka při výrobě skřítků Podzimníčků

A taky Kája a Tomáš. Děti vyráběly i adventní věnce.

Skřítek Vilém

Skřítek Nellinka

Skřítek Sebík

Skřítek Kubík

Skřítkové Dominik a Andrejka

Skřítkové Oliver a Sebík

Michal a Tomáš míchají těsto

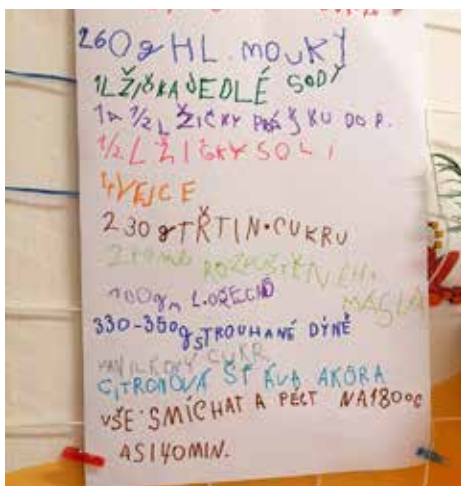
Sebík vymazává formu

Nezlomná Valinka strouhá dýni

Nellinka zdobí hotovou bábovku

Náš recept na dýňovou bábovku...

...a pro jistotu ještě jednou

Náš recept na dýňovou bábovku

260 g hladké mouky
1 lžička jedlé sody
1 a 1/2 lžičky prášku do pečiva
1/2 lžičky soli
1,5 lžičky mleté skořice
100 g mletých ořechů
4 vejce
230 g třtinového cukru
240 ml rozpuštěného másla
330-350 g nastrouhané dýně
vanilkový cukr

Všechno smícháme a pečeme ve vymazané a vysypané formě na 180 stupňů asi 40 minut. Dobrou chuť!

Oblíbený výlet Žabiček: na lekce plavání do bazénu ve Frenštátu pod Radhoštěm

KVĚTINKA: Zdravý podzim

V tomto měsíci jsme konečně připravili naši zahradu na příchod paní zimy. Děti se nám vrátily zdravé a usměvavé, a proto jsme mohli uskutečnit podzimní slavnost. Všichni jsme se proměnili na skřítky podzimníčky. Kostýmy dětí byly velmi nápadité.

Z naší zahrady se ozývala veselá hudba, na kterou jsme si zatančili. Připomněli jsme si, co vše patří k podzimu a společně jsme shrabali listů na velkou hromadu. Tam děti z žabičky uložily ježečky, které si vyrobili z kaštanů. Po náročné práci a tančení jsme se šli občerstvit hostinou, kterou děti snědly na to tata.

SKÁKAL PES PŘES OVES

Protože si s dětmi povídáme o zvířátkách ze statku, tak jsme přidali do našeho programu další zvíře, které je na statku velkým pomocníkem. Hlídá zvířata před škodnou. Do naší MŠ zavítali dva pejskové Kira (Border kolie) a Maxík (Jorkširský teriér). Děti názorně viděly, jak jsou pejskové rozdílní. Border kolie je pes pastevecký, který dokáže uhlídat stádo ovcí a žádná škodná si na něj nepřijde. Děti si mohly pejska pohladit a viděly, jak se se psem pracuje. Dokonce si s ním mohly zaaportovat.

Kira jim z vesela nosila míčky. Děti miluje, a tak i ona byla šťastná, že má kolem sebe spoustu obdivovatelů.

V dalších dnech k nám zavítal Maxík s paničkou. Maxík už je pesek menšího vzrůstu, ovšem výborný hlídač, což nám také předvedl. Jeho věcí se nikdo nemohl dotknout. Děti se dozvěděly, čím se pesek živí, co ke svému životu potřebuje, jak je vycvičený a jak ho majitelka cvičí. Podívaly se na jeho pelíšek i oblečky. Mohly si jej pohladit a prožily si vše tak, aby si toho co nejvíce zapamatovaly. Byly nadšené a moc se jim to líbilo.

NA SVATÉHO MARTINKA

I v naší školce jsme přivítali sv. Martina. Děti si povídaly o svatomartinských trzích a tradicích. Dozvěděly se, kdo sv. Martin byl a co vše se k němu váže. Povídaly si i o husách, které ke statku neodmyslitelně patří. Husu

si krásně vyrobily a tím procvičili jemnou motoriku. Hrubou motoriku si zase procvičili jízdou na koníkovi. Zatančili si „Když jsem husy pásala“ a zazpívali „Už Martin přijíždí“. Kuchařky ze ZŠ Čeladná nám připravily výborný svatomartinský oběd a za to jim moc děkujeme. Dětem velmi chutnal.

PROJEKT ZDRAVÍ

V naší MŠ se uskutečnil projekt zdraví. Děti se dozvěděly, co patří ke zdravému životu: zdravá strava, čistý vzduch a pohyb. Proto si s lektorkou zacvičily, zahrály hry, poslechly si divadelko a povídaly si o zdravé stravě. Lektorka sama říkala dětem, jakou máme výhodu, že bydlíme v krásné podhorské oblasti. A myslím, že jsme za to všichni vděční. A tak snad... ve zdravém těle, zdravý duch. Kéž bychom vše ustáli ve zdraví. Krásný adventní čas přejeme vám všem!

Aneta Profotová

Julinka, Klárka, Martínek, Ashley a pes Kira

Julinka a Maxík

Svatý Martin Gabík, Adélka a Ondra

Skřítkové Teošek, Sofinka a Viktorka

Skřítkové Thea a Julinka

Sovičky v Čeladenské берушке

7. listopad připadá každoročně světovému dni Ekoškol. Vzhledem k tomu, že Čeladenská берушка je dlouhodobě do vzdělávacího programu Ekoškola zapojena a pravidelně svůj titul úspěšně obhájuje, nemohli jsme tento den jen tak přejít.

Jak jinak přijít tento den do školky než v zeleném. Ve stejném zeleném duchu se konala v odpoledních hodinách také schůzka dospělého Ekotýmu, kde jsme analyzovali otázky Ekoškoly k tématu Odpady, kterým se zabýváme tento školní rok.

Dětský Ekotým letos nově funguje formou ekologického kroužku Sovičky. Chodíme tak zkoumat různé věci do přírody, věnujeme se tematickým aktivitám a hrám.

Věříme, že tato nová verze naplňování kritérií Ekoškoly bude pro děti zábavná a přínosná a také se dozví a zažijí zajímavé věci. A jak to vidí některé děti? Zeptali jsme se rodičů.

(Anketa na str. 29)

Eva Wojnarová

koordinátorka programu Ekoškola v MŠ

Matýsek zkoumá jaké lesní plody a listí se nachytalo na psa Chytače

Děti přišly do školky v zeleném

Vytvořili jsme nový Ekokodex k tématu Odpady

Sovičky poznávají druhy stromů podle listů

Zážitky dětí z ekokroužku

Matýsku, jak se ti líbí v ekokroužku Sovičky?

Líbí se mi tam všechno, děláme různé aktivity, chodíme i často do přírody, koukáme na listy, stromy a jsem rád s kamarády venku na čistém vzduchu. Učíme se pravidla, jak se chovat k přírodě, nemáme vyhazovat věci do přírody, které tam nepatří, máme je třídit a nesmíme pálit v lese ohýnky, kde se to nesmí. Jinak o přírodu se musíme starat, je to mocná čarodějnice a máme ji poslouchat, nebo s námi zatočit.....

(Moc sdílný nebyl, ale do ekokroužku chodí moc rád.)

Marcela Szecsenyi – maminka Matýska

Filípku, co je Ekotým?

Je to takový klub, který dělá pravidla, aby lidé nevyhazovali odpadky a aby nepálili věci, které polévají benzínem.

Co děláte v Ekotýmu?

Když neprší, tak jdeme do lesa, včera jsme tam spojovali obrázky na kterých bylo, že se nesmí vyhazovat do lesa odpadky, že máme odpadky třídit, a že se nesmí v lese rozdělovat oheň.

Myslíš, že má Ekotým smysl?

Jo, má.

A proč?

Protože Ekotým chrání přírodu.

Jiří Adamovský - tatínek Filípka

MŮŽU PORADIT PANENKÁM, DĚTEM I DOSPĚLÝM

To, co dceru zaujme, vždy při samostatné hře dále "vyučuje" panenky. Když tedy slyším, jak zapáleně užívá slova "Ekokodex" nebo "Plán činnosti", chápu, že v ten den měla schůzku dětského Ekotýmu. Poslouchám, co se panenky dozví. Přechází k praktické části výuky, hromadí před panenkami odpadky typu posmrkaný kapesník či plastový obal z časopisu a chce po nich, aby unisono určovaly barvy kontejnerů, do nichž který druh přijde. Ve chvíli, kdy mi z nádoby na bioodpad chce vzít slupky, zpozorním a raději odvedu její pozornost jinde. A tak se jí ptám, proč si myslí, že je důležité chodit do dětského Ekotýmu. Odpovídá: "Maminko, přece pak můžu malým dětem poradit, jak se mají chovat k přírodě." A po chvíli dodá... "A taky to můžu poradit některým dospělým, kteří se to ještě nenaučili."

Magdaléna Sládková – maminka Aničky

Skrytá kamera v ptačí budce u andulek

Zamilovanému pářečku andulek jsme pořídili budku a nedlouho na to na nás čekalo takovéto nadělení. Z budky se ozvalo první štěbetání 9. listopadu.

Dušíčková noční školka

V říjnu jsme dětem oznámili, že na dušíčky mohou přespat ve školce. Tato zpráva vzbudila v dětech nejrůznější emoce, některé děti se začaly těšit, neboť už v minulosti měly zkušenost s přespaním ve školce, pro některé to bylo úplně něco nového, neznámého, a tak se objevily pocity jako zvědavost, ale třeba i obava a strach.

Letošního dušíčkového nocování se zúčastnilo 9 dětí. V podvečer dorazily do školky se spacáky a batůžky plnými jídla a oblečení. Děti se nejdříve domluvily, kde a vedle koho si „ustelou“, vybalily spacáky, plyšáky a pyžama. Po všech těchto přípravách se s chutí pustily do jídla, které jim rodiče doma připravili. Po setmění nás čekalo jedno velké dobrodružství – vycházka na místní hřbitov, kde jsme sledovali hořící svíčky, které lidé zapalují jako vzpomínku na své blízké.

Po návratu do školky se děti i paní učitelky převlékly do svých pyžam a následovala „pyžamová párty“, součástí které byla i módní přehlídka. Velkého obdivu sklidilo pyžamo paní ředitelky s motivem unicorn. Na závěr večera měly děti přichystáno ještě jedno překvapení – hledání pokladu. Aby děti poklad našly, musely nejdřív splnit mnoho úkolů v podobě indicií, které je k pokladu dovedly. Děti však vše hravě zvládly, poklad našly a radost z něj měly opravdu obrovskou.

Protože se čas už kvapem blížil k hodině spánku, nesměla chybět ani pohádka na dobrou noc. Ráno všechny děti obdržely medaili za školkové spaní a po celý den si mezi sebou povídaly o zážitcích z předešlého večera.

Kamila Kemrová

Na hřbitově jsme vzdali poctu těm, kteří už nejsou s námi

Večeříme. Co nám doma přichystali?

Příprava na spaní

Fotoreportáž z lampionového průvodu

Uspávání broučků jsme završili podvečerním lampionovým průvodem

Děti se vybavily kupovanými i ručně vyráběnými lampiony

Karolínka se do průvodu vyzdobila od hlavy k patě

Kde jinde zakončit průvod než na čeladenském náměstí

Uspali jsme broučky

Nastal krásný podzimní čas plný barev, čas, kdy se příroda pomalu chystá na příchod zimy. Ještě sice trochu svítí sluníčko, ale už moc nehřeje.

Příroda zvolna přechází do zimního spánku. Také broučci si musí hledat místo, kde přečkají zimu. A tak se listopad v naší mateřské škole nesl ve znamení broučků. V ateliéru si děti vyzkoušely nejrůznější výtvarné techniky, při nichž vzniklo mnoho barevných podzimních zátiší. V dílně vyrobily pelíšky. V manipulačních hrách rozvíjely svou jemnou motoriku s pinzetou v ruce, pomocí níž měly nasbírat hromádku listů. Aby se zvířátkům dobře spalo, zahrály jim ukolébavku na zvonky. A také s jednoduchými loutkami ztvárnily příběh o tom, jak se беруška chystala na zimu. Celé téma bylo zakončeno uspáváním broučků. Děti z Čeladenské беруšky je na jejich cestě k zimnímu spánku vyprovodily s lucerničkami a lampióny v ruce.

Adéla Korniová

Děti hrají divadlo

Manipulační hry: sbíráme listy

Ateliér: otisk jablka a беруška je na světě

Ukolébavka pro broučky

Dílňa: vyrábíme pelíšky pro broučky

Odměna pro luštitele: kniha Petra Anderle

Tajenka z minulého čísla: PAMÁTNÍK JOSEFA KALUSE ZÍSKAL CENU HEJTMANA. Výhru získává Marek Profota. Tentokrát hrajeme opět o krásnou knihu Petra Anderle o historii našeho regionu. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -KAWI-	PROVÉSTI NAORÁNÍ	1. ČÁST TAJENKY	LEŠTIDLO (ZASTARALÉ)	RUSKY „TO“	ZNAČKA LUTECIA	DOMÁCKÝ ARLETA		MUŠTVA (DŘÍVE)	ANGLICKÉ ŽENSKÉ JMÉNO	SLOVENSKÝ „KDO“	CITOSLOVCE OPOVRŽENÍ	PATŘÍCÍ BÁJNĚMU LETCI	NAPOMÍNATI		INDICKÁ JEDNOTKA HMOTNOSTI	KÓD LETIŠTĚ ABOU DEIA	3. ČÁST TAJENKY	PLODY OŘECHOVCE
LITERÁRNÍ DÍLO							STRATEG MADAGA- SKARSKÉ SÍDLO							UZBECKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ				
ABSOL- VENTSKÁ														VELKÝ ŽAL NÁZEV PLANETKY				
MALÉ OKO					PLANINA (VE ŠPANĚL PROSTŘEDÍ) NÁSTIN						DOMÁCKÝ ARPÁD ZVÍŘECÍ NOHA							
ANTOUŠEK				BRITSKY STŘELEC SLOVENSKÉ MĚSTO					ANGLICKY „VLAK“ PODLÝ ČLOVĚK							NĚMECKY SOUHLAS NIČIT LÁMÁNÍM		
STARÉ ZAJÍMENO			KOŽNÍ VYRÁŽKY NA RTECH ZDÁNLIVÉ					NEPOHODA ARITMETIKA (STUDENT. SLANG)							TEXTILNÍ PLODINA NAŠE MĚSTO			
DROBNÁ TŮŇ							SYR V SOL- NĚM NÁLEVU ODŠTĚPENÁ SKUPINA							RODIČKY NÁŠ DRAMATIK				
FINSKÉ SÍDLO						PŘÍRODNÍ KAUČUK LEMOVKA							ANGLICKY „ČAS“ DOMÁCKÝ RADOSLAV					KLERIK S NIŽŠÍM SVĚCENÍM
	CITOSLOVCE VYJADŘUJÍCÍ KONEC NĚČEHO	DŮLNÍ PRACOVISTĚ 2. ČÁST TAJENKY				SÍDLO V PERU VIOLON- CELLO						ŽENSKÉ JMÉNO SMĚS ZELENINY						
TYP STANŮ					BRAZILSKÝ SOCHAŘ STÁT VEL- KÝCH ANTIL					NEJČISTŠÍ MOŠT DRUH KOBERCE								
LAOSKÉ SÍDLO				DIVČÍ JMÉNO NĚCO STÁLÉHO					NAŠE MĚSTO OCHUCOVAT SOLÍ							SLOVENSKY „VE“ POVEL KE SKOKU		
NÁZEV HLÁSKY L			PŘEMETY RUSKÉ SÍDLO					CHEMICKÝ PRVEK POČÍTAT (NÁŘEČNĚ)							PTÁK PĚVEC HYDRAULIC- KÝ ZVEDÁK			
PONORNÉ ČERPADLO							DRUH SVETRU INDONÉSKÉ SÍDLO							VELKÉ KOPCE VÝZTUŽ DO BETONU				
	DLABACÍ NÁSTROJ ZNAČKA HLINKU					STŘÍLET PŘÍKAZ							TEPANI SRBSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO					
CIZOKRAJNÝ JEŠTĚR						NAŠE MĚSTO CIMBÁL (STAROČESKY)						KÓD LETIŠTĚ PŘEŠOV OBYVATEL HOR				SPZ KARVINÉ UVÁDĚT CIZÍ VÝROK		
IZRAELŮV SNY (Z BIBLÉ)				ČINIT VRÁŽET ROHY						DRUH UMĚLCE TELEVIZNÍ SÁZENÍ							KRČNÍ TEPNA (V ANATOMII)	SVĚTADÍL
	POVRCHNÍ OBDOVO- VATEL KRÁS	OCHUCOVAT OCTEM HROMADA							HYBNOST NÁZEV PLANETKY									
SPORTOVNÍ ZKRATKA			NÁŠ BASNÍK POSUDEK					KAPROVITÁ RYBA POSILUJÍCÍ LÉK							NA TOM MÍSTĚ ŽENSKÉ JMÉNO			
SEVEŘAN				OKOLO (BÁSNICKY) CITOSLOVCE RAFNUTÍ			VELIKONOČNÍ POTŘEBA VÁNOČNÍ PISEŇ							SLOVENSKY „MOŘE“ LOŽISKO JÍLU				
ZNAČKA DOUTNÍKŮ						SAMEC KOZY VELMI JASNÝ METEOR							LISTNÁČ HVĚZDA V SOUHVĚZDÍ LVA					
BÍT (DĚTSKY)						PŘÉMIE POLYNÉSKÝ NÁPOJ							KOUKATI SDRUŽENÍ PODNIKŮ					
	ZKRATKA TUBER- KULÓZY	NÁZEV HLÁSKY F SLOVENSKY „REV“			OTÁZKA NA POČET PŘEDLOŽKA						STÁTNÍK ZKR. NÁR. KULTURNÍ PAMÁTKY							
OSTEN				MAJÍCÍ VEL- KÝ DOSTŘEL ZKR. CEST. KANCELÁŘE												ZKR. STÁTNÍ ARBITRÁŽE CELNÍ KÓD MAYOTTE		
4. ČÁST TAJENKY										ČÁSTI STŘECH								POMŮCKY: AKAVI, DAPP, DHÁN, ILAKA, KOBOS, NEAME, PAITA, PIA, POV, ULOVO, ZOSMA
VŮŘT (NÁŘEČNĚ)					BIBLICKÝ PRAOTEC					NAŘÍKAT								

Josef Kalus: Vzpomínky

Na učitelském ústavě v Příboře (VI)

Srdce se mi rozbušilo, kdykoli vstoupil do třídy, kdykoli jsem ho potkal a uviděl. Jemu jsem tedy nosil tiskovou korekturu svých „Písní“.

Korigovat nebylo tuze co, byly to samé věci již dříve vytištěné v časopisech, a které již prošly ohněm zkoušky. Jen sem tam učinil při některém slově tužkou otazník, malou opravu nebo nepatrnou poznámku. Korekturu mi posílal po některém chovanci nebo i sám mi ji ve třídě odevzdal s výrazem únavy, bez patrného zájmu, zdrženlivě: nedal slovem znát, že ho některá moje práce chytla a některé verše aspoň trochu zaujaly.

A přece byl schopen se rozohnit. V hodinách českého jazyka přednášoval tak vřele o Ad. Heydukovi, jemuž jsem byl svými popěvky v duchu národním velice blízek. Při pořádání vydávané sbírky byli mi radou profesor Fr. Bílý z Přerova a profesor Leandr Čech z Telče. Fr. Bílý byl některými verši okouzlen a přísnější L. Čech hlavně v oddílu „Písně z Bezkyd“ tušil rašiti cosi slibného a originálního. Mezi mými verši však a profesorem B. nenastalo žádné sblížení. – Ostatní profesory si nakloniti nebylo teprve už žádné naděje.

Když jsem, byv vyvolán k tabuli, vázl při nějakých výpočtech, řekl mi profesor J. zcela neomaleně a tvrdě: „Kdybyste si raději hleděl počtů na místo toho vašeho všelijakého veršování.“

„Pane profesore, já už teď nepíši žádných veršů.“

„To vidět dle toho, jak počítáte.“

Profesor přírodopisu St., prostřední postavy, tlustík, chladný, vážný a nepřístupný pán, ale vždycky na přednášku pečlivě připravený, hodil mi hned rukavici ve svých prvních přednáškách. Jak se to do přírodopisu hodilo, již nevím, ale, mžouraje očima a satiricky se usmívaje, řekl: „Básník, to je vlastně blázník.“

Takových poznámek povšimla si vždycky celá třída a chovanci se soucitně po mně ohlíželi a durdili se na profesora více než já. Já vlastně se nehněval, ale v duši bylo mně velmi hořko a na smrt smutno a trpce jsem si vyčítal, že jsem opustil tkalcovinu a vydal se s křížem na Golgotu za jakousi vidinou a přízrakem. – Profesor V. měl u nás jen němčinu a říkali jsme mu „stařeček“. U něho jsem dělal přijímací zkoušky z dějepisu a zeměpisu. Byl tehda ke mně velmi shovívavý a šetrný. Kdykoliv pak později sáhl na mé ledví, cítil jsem, že se mne dotýkají jemné, teplé, soucitné ruce. Myslím, že nikomu neublížil. Měli jsme ho všichni rádi.

Prof. F., učitel náboženství, náš „káfa“, byl vysoký, pěkný muž, usměvavého obličej. Přicházel však do třídy vždy roztržitý, du-

Památník Josefa Kaluse

chem nepřítomný a choval se příliš ležérně před námi, jako by nás ani nebylo, zívá na

celé kolo sedě nebo chodě a neměl-li ruce v kapsách, dloubil se v nose horlivě a velmi neesteticky. Ale přednášoval živě a zajímavě, byla-li vhodná látka a rád odbočil do jiného oboru. Zcela moderně a podle nejnovějších teorií vylíčil nám stvoření světa. Byl to jistě volnomyšlenkář, ale školní řád mu nedovoľoval svobodně a od srdce promluvit. Měl za hospodyně vzdělanou slečnu, bývalou učitelku nebo vychovatelku a její zápisky z vychovatelství a psychologie diktoval kandidátům ve vyšších ročnících anebo jim je zapůjčoval. Byl i velmi humaní, zvala chudé studenty často k obědům. Ke mně byl blahosklonný, známky dobré a velmi dobré z dlaní jeho na mne pršely.

Prof. tělocvik Sv. choval se k nám kamarádsky a na náš němý úklon na setkání odpovídal vlídným: „Nazdar! Nazdar!“

(pokračování příště)

Připravila: Zuzana Bajgarová

NAŠLO SE KOTĚ

V pondělí 18. 10. večer za mnou u kravína vyběhlo zpod popelnic se silným mňoukáním tohle mourované koťátko. Běželo za námi až do Pavliskova dvora, kde jsem v obavě, aby neskončilo pod autem, pobrala koťátko a donesla domů. Vzhledem k tomu, že téměř každý rok kdosi pohazuje kořata vůkol našeho domu, mám doma už hotový zvěřinec.

Že bych v obci měla jen já dobrou pověst, že se o potřebné postarám? Zdvohřile žádám tímto, aby se ozvali majitelé, případně noví pěstouni tohoto zdravého a mazlivého koťátka na tel. č. 731 654 252. Děkuji.

Gina Horylová

ZE ZAŽLOUTLÝCH LISTŮ ČELADENSKÝCH OBECNÍCH KRONIK (6)

SERIÁL PETRA ANDERLE SE SOUTĚŽÍ

Kronikářská tradice je v našich zemích velice silná. Kroniky budují v občanech pocit sounáležitosti s rodnou zemí či s rodnou obcí a pomáhají jim se s obcí či se zemí sžít.

LÉTA PŘEDVÁLEČNÁ 1936 – 1939

Rok 1936

Jaro roku 1936 začalo velice brzy. V dubnu rozkvetly již všechny stromy. 1. května byla tráva neobyčejně vysoká a hustá. Ale doba žní byla teskná. Již senoseče stíhala jedna srážka za druhou a stálé deště v době žní bránily sklizni, která kynula tak slibně.

K tomu ještě 28. září začal padat sníh tak hustě a dlouho, že na Lysé bylo naměřeno 45 cm sněhu. Ale v listopadu a v prosinci byla teplota normální a do poloviny ledna jsme byli bez sněhu.

Ceny potravin opět o něco stouply. I železo, stavební potřeby, dřevo a textilie podražily. Krize ustupuje, nezaměstnaných ubývá. Na politické obloze se však kupí válečné mraky. Itálie, která v listopadu minulého roku napadla Habeš. Společnost národů označila Itálii útočníkem a vyhlásila sankce. I střední Evropa duní válečným ohlasem, Německo obsadilo Sársko a připojilo Porúří. Všichni Němci se sjednotili v jeden stát, Společnost posílá protesty, které jsou jen papírové. Rakousko uzákoňuje v březnu všeobecnou brannou povinnost. Napětí zahraniční ohrožuje i samostatnost našeho státu. I ustavují se Okresní výbory brannosti, v jednotlivých obcích zřizuje se branná výchova mládeže.

25. dubna byl v obci místní osvětovou komisí pořádán den brannosti a manifestační průvod s hudbou. Charakteristickým jevem pro všechny státy evropské je strach z inflace, jež stihla i naše občanstvo.

V březnu t. r. dožívá se pan prezident Osvoboditel na svém sídle v Lánech 86 let. Jako tatíček výminkář pozoruje odtud „jak si to vedeme“.

Ale i Afrikou hýbou nepokoje, aby se situace uklidnila, obdržel Egypt samostatnost.

V srpnu byla zdejší tělocvičným spolkem Sokol otevřena nově postave-

ná sokolovna. Počet narozených 40, počet zemřelých 29, sňatků 18. Firma K. Koziel zpracovala v tomto roce 65. 000 ks bavlny, 60. 000 kg juty a 1 500 kg vlny. Nejvyšší počet dělníků 20. Vývoz do Anglie a do Holandska. Firma Bratří Žaarů zpracovala v tomto roce 46 222, 6 kg bavlny, vývoz do ciziny nebyl žádný, zaměstnáno 20 dělníků.

Stavby v roce 1936: obytné nové 14, hospodářské 5, živnostenské 2, přístavby a přestavby 3. Počet schůzí rady 17, obecního zastupitelstva 8.

Rok 1937

Tento rok začal velkými mrazy bez sněhu, teprve koncem ledna napadalo mnoho sněhu, který způsobil závěje a zastavoval silniční i železniční dopravu. Na Podolánkách bylo tolik sněhu, že musel být odhazován od oken, aby mohlo do obydlí vniknout světlo. Léto bylo studené, deštivé, úroda zejména brambor velice dobrá. 28. května byla obec postižena velkou průtrží mračen a obrovské potoky vody stékaly z úbočí Velkého Smrku.

Počátkem toho roku přistěhoval se na Dolní školu nový řídící učitel Antonín Lange, namísto odstěhovavšího se Antonína Schindlera, který odešel do Fryčovic. V červnu odešel také dlouho zde působivší nadlesní J. Přibyla a na jeho místo nastoupil lesní inženýr Josef Stavěl.

Nezaměstnaných ubývá, i naše země zbrojí, ovšem ne tak jako Německo.

14. září t. r. zemřel T. G. Masaryk a velká část zápisu kroniky je věnována jeho památce a jeho pohřbu. Vzhledem k tomuto úmrtí byly obecní volby odloženy na příští rok.

Přestavena byla myslivna a kancelář lesní správy, přibýlo 7 nových obytných staveb a 2 obytné přístavby. Narodilo se 43 dětí, zemřelých bylo 36, sňatků 15.

SOUTĚŽNÍ FOTO 10: Kde asi stál fotograf? My to mnohdy sami nevíme, kde stál, a tak pátráme s pomocí vás, čtenářů. Odpovědi označené číslem a místem si zatím uschovejte, abyste je mohli odeslat až po zveřejnění všech soutěžních obrázků.

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (13)

Jak to udělat, když většina národa o takových lidech zhola nic neví?

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomenout nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské.“

Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezřídka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníci, cestovatelé, archeologové, botanici či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitých lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16.–20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvacet příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu.

Paradoxně vše uspil koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naši podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie. A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před letošními svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávát. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lítým nepřitelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit?

Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskář: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilné (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, jsou zveřejněna v tiráži knihy. Díky nim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdávána všude tam, kde padne na úrodnou půdu. Kniha vyšla o loňských Vánocích v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem.

Stále je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo 186 745 03 59/0800 (variabilní symbol = datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné. Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

O knihu si mohou zájemci napsat na adresu Okrašlovací spolek Rozhledna, Čeladná 42, 7391 2 Čeladná. Nebo e-mailem na adresu: ondrejnikrozhledna@seznam.cz

Petr Anderle

Svého času jsme vzpomněli vynikajícího českého anatoma profesora MUDr. Jana Janošíka, dnes si připomeneme jeho vynikajícího žáka, asistenta a spolupracovníka, profesora MUDr. Karla Weignera (1874-1937).

Osobnost Karla Weignera je v historii naší země naprosto neopominutelná a vše, co tento muž na sklonku devatenáctého a v první třetině dvacátého století na oltář vlasti položil, je neuvěřitelné a pro mnohé i nemožné. Svou vysokou odborností v mnoha směrech, jasnou zřivostí, obětavostí, předvídatostí, poctivým vlastenectvím, kultivovanou společenskou angažovaností a hluboce lidskými vlastnostmi a činy, patří mezi ty, které nemůžeme nikdy zcela docenit a u nichž objevujeme stále nové přínosy a fakta, někdy i dech beroucí. Pouze si (bohužel) můžeme povzdechnout, jak nám osobnosti jemu podobné v dnešní době velice citelně scházejí.

DAFER

V zednářské Národní Veliké lóži Československé, jejímž byl velmistrem od roku 1931, měl přezdívku Dafer. Když ovšem přebíral tuto funkci od svého kolegy profesora Syllaby, bylo mu šestapadesát. Měl za sebou úžasnou kariéru lékařskou. Posuďte sami: Ještě jako student medicíny publikoval v roce 1897 spis s názvem „Mor dýmějový“ a od té doby nepřestal psát, publikovat a vydávat každým rokem desítky odborných knih a článků. V roce 1898 promoval, tři roky poté habilitoval. Mezitím stačil procestovat Německo, Švýcarsko, Itálii, Maďarsko a další země, v nichž studoval činnost jejich anatomických ústavů a vybavení pitev.

V roce 1904 byl jmenován docentem a dva roky poté, tedy osm let po promoci, byl jmenován mimořádným profesorem. V roce 1912 se po profesorech Václavu Steffalovi (1841-1894) a Janu Janošíkovi (1856-1927) stal třetím řádným profesorem anatomie na české lékařské fakultě.

SOFIE I BRATISLAVA

V průběhu posledního roku první války pomáhal vybudovat anatomický ústav v Sofii (v červnu 1918 byl jmenován řádným profesorem jejich lékařské fakulty), v letech 1921-1922

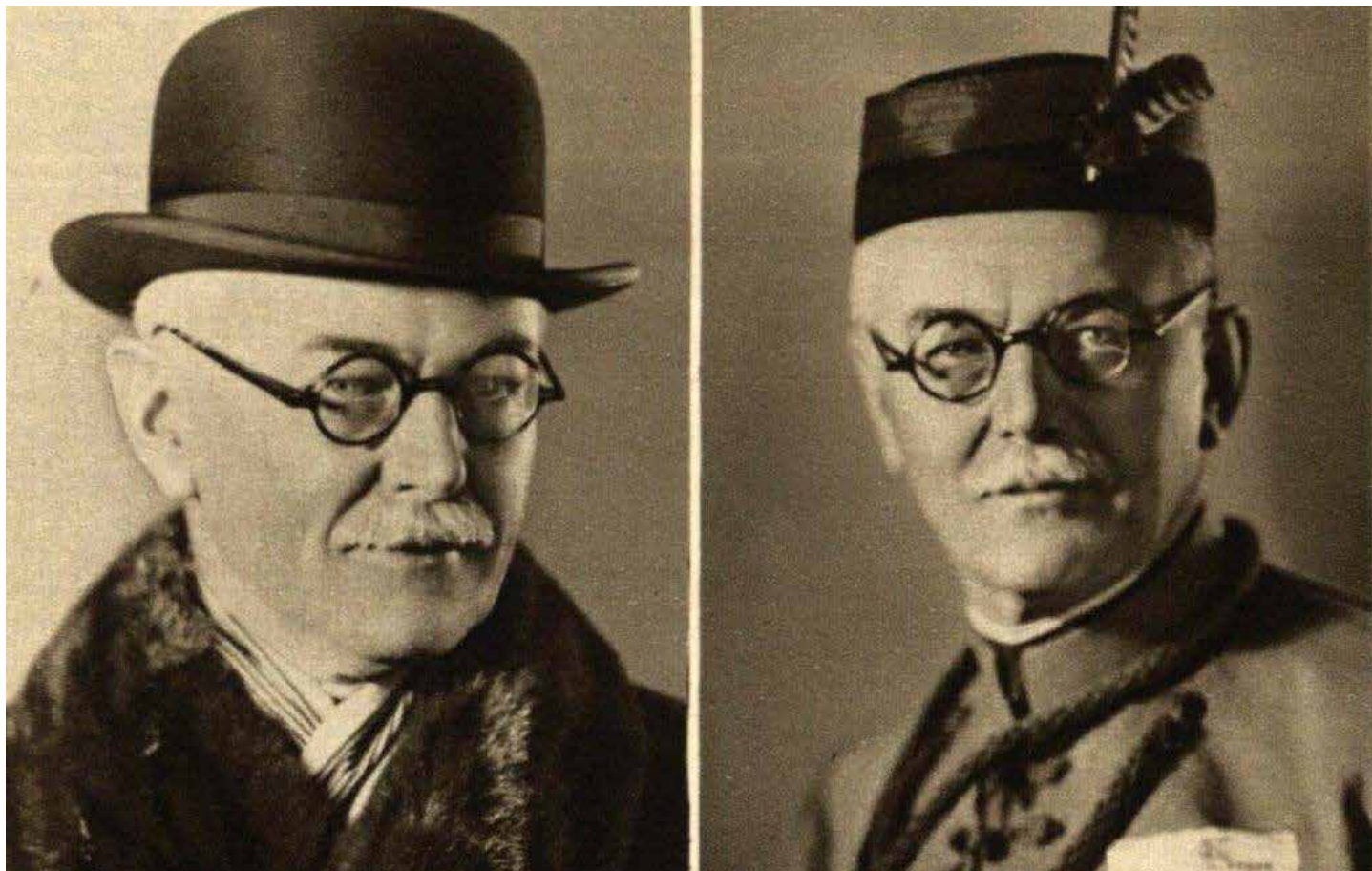

Akademický malíř Milan Med (1910-2010) pracoval v letech 1960-1990 v Anatomickém ústavu 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Zde mimo jiné namaloval portréty bývalých přednostů ústavu. V roce 1974 vznikl i tento obraz profesora Karla Weignera.

zařadil anatomický ústav v Bratislavě a jeden čas ho také vedl. V roce 1926 se stal velice důstojným nástupcem svého učitele profesora Janošíka ve funkci přednosty anatomického ústavu.

ANNA, ANIČKA A JULIE

Aby toho nebylo málo, byl v letech 1922 a 1931 zvolen děkanem lékařské fakulty a v roce 1936 byl zvolen rektorem Univerzity Karlovy. A stále nepřetržitě desítky let přednášel, zkoušel, pitval, publikoval i v zahraničí a přednášel i mimo univerzitní půdu. Počátkem století se stačil oženit s Annou rozenou Rypáčkovou, která ho ráda doprovázela i na studijních cestách. V letech 1902 a 1903 se jim narodily dcera Anna a Julie.

A tohle jsou dvě podoby profesora Weignera. První je civilní a druhá ho představuje jako Sokola. Nikoli náhodou. Sokol byl druhou a velice silnou láskou tohoto muže. Přes ideu sokolskou dospěl již jako student k upřímnému a nefalšovanému vlastenectví.

PORADCE MINISTRA A VÁŠNIVÝ SOKOL...

Jeho znalosti a badatelská činnost ho přivedly k tělovýchově sokolské. Byl poradcem pro otázky tělovýchovy při ministerstvu zdravotnictví, vedl vzdělávací kurzy učitelů tělocviku na středních školách a od roku 1921 byl členem vinohradské sokolské jednoty. Mimo jiné v roce 1913 vedl českou delegaci na první mezinárodní kongres tělesné výchovy v Paříži.

Od roku 1923 byl členem předsednictva Československé obce sokolské, podílel se na přípravě VIII. všesokolského sletu v roce 1926 a vydal i několik spisů týkajících se sokolských programů. S Renatou Tyršovou založil během první války spolek „Tělocvičné muzeum“, ježmuž předsedal, a především jeho zásluhou byly zachráněny mnohé vzácné památky sokolské. Svého času také napsal: „Veškerá výchova sokolská musí být prodchnuta duchem vlastenectví ...z ducha vlasteneckého prýští jeden zdroj síly národa...“ Fráze? Inu, kéž by bylo v dnešní politice více opravdových sokolů.

...I „SKAUT“ A „FOTBALISTA“

Pan profesor byl také aktivním podporovatelem skautingu. V roce 1919 vydal například zajímavý velice poučný spis „Skauting v rámci tělesné výchovy“. Koncem roku 1924

se Česká fotbalová asociace zabývala organizováním sportovních lékařů a založila k tomu účelu zdravotní odbor. V prosinci 1928 se v Československu konal I. sjezd sportovních lékařů, na němž měl jeden z hlavních referátů profesor Weigner. A byl také v letech 1923-1927 starostou Královských Vinohrad za Československou národně demokratickou stranu a nevykonával tuto funkci pouze formálně.

VŠECHNY DÍVKY PROVED' KOLEM

Mohlo by se zdát, že doktor Weigner byl nějaký suchar. Zdaleka nikoli. Proto o něm na jednom z karnevalů pořádaných spolkem českých mediků vznikl i popěvek tohoto znění (zpívá se na melodii *Gaudeamus igitur*) a funguje to: Máme prima rektora * Magnificens Weignera* Na plesu byl prorektorem * Všechny dívky proved' kolem * Neb jest velký demokrat.

Svobodné zednářství je u nás bohužel stále ještě opředeno většinou nepravdivými mýty. Svobodní zednáři věří v bratrství lidí na celém světě, chtějí žít lépe a pomáhat druhým. Velkým Mistrem Národní Velké Lóže Československé byl třikrát v letech 1931-1937 bratr Karel Weigner.

KLADIVO SVOBODNÉHO ZEDNÁŘE

Profesor Weigner převzal kladivo (funkci) po profesoru Ladislavu Syllabovi (1868-1930), s nímž ho pojilo nejen přátelství, ale také společné členství v Československé národní demokracii. Profesor Syllaba byl již v roce 1914 členem přípravného výboru, který si předsevzal založit v Praze českou zednářskou lóži. Mnoho významných českých osobností bylo předtím členy lóží v jiných zemích. V monarchii bylo od roku 1795 zednářství (podobně jako za obou totalitních režimů) totiž zakázáno. Mezi svobodné zednáře v naší historii patřil i Mucha, Štefánik, Rašín, Gellner, bratři Čapkové, Křižík, Palacký, Švehla, Tusar, Dyk, Purkyně a mnozí další. Založit moderní českou zednářskou lóži se nakonec v listopadu 1919 podařilo. Posléze vznikaly další. Základní zednářské myšlenky zlepšovat sebe sama a působit i na druhé, propagovat zásady humanitní, vysoce mravní a vytvářet podmínky vlastního sebepoznání, sebevýchovy a harmonického žití, to bylo zcela v souladu s životní filozofií Karla Weignera.

TATÍNEK Z BRTNICE

Člověka pochopitelně napadne, jak se stane, že kluk, později středoškolský student z Třebíče, vyroste v tak úžasnou osobnost. Jistě, něco je dáno geneticky, ale to ostatní?

Tatínek Karel Weigner starší byl učitel, pocházel z Brtnice a jeho první učitelskou štací byla škola v nedalekém Batelově. V té době lidé o sobě hodně věděli, takže když v roce 1877 hledali v Třebíči (vlastně zase nedalekém, protože z Batelova do Třebíče to není ani padesát kilometrů) správce obecné školy, nabídli tu funkci učiteli Weignerovi. A tak se rodina i s tříletým Karlem stěhovala do Třebíče. Byli slavnostně uvítáni 24. února 1877; trebíčtí byli rádi, že mezi ně přibyl další učitel – vlastenec. V té době se v Třebíči usilovalo o rozhodné projevy národního (českého) citění postaveného proti snahám germanizačním. Byl otevřen Národní dům a zřízeno české gymnázium (o jehož český profil byly v počátcích sváděny složité volební boje). Ve spolkovém životě města se prosazuje jednota Sokol, začínají vycházet regionální noviny, v roce 1886 se městu dostalo přímého železničního spojení se světem. Rok předtím bylo na dnešním Karlově náměstí postaveno sousoší sv. Cyrila a Metoděje.

Karel Weigner v Třebíči vychodil obecnou školu (v té době se již projevilo jeho úžasné nadání pro kreslení) a začal studovat na trebíčském gymnáziu. Zde měl eminentní zájem

především o přírodní vědy, zejména o bakteriologii, a proto se rozhodl v budoucnu pokračovat ve studiu medicíny. Avšak byl zde ještě jeden významný moment. V Třebíči se budoucí profesor Weigner stal zaníceným svědkem a později stoupencem realizace myšlenky sokolské v praxi. Sokolská jednota byla v Třebíči zakládána třikrát, prvé dva pokusy v letech 1863 a 1872 byly neúspěšné. V červnu 1882 se myšlenky založení Sokola ujal městský lékař MUDr. Vítězslav Manna (první starosta jednoty) s pomocí dalšího lékaře doktora Voříška (jednatel a později náčelník Sokola Třebíč). První valná hromada se konala v červnu 1883. V tu dobu se vrací do Třebíče místní rodák a učitel tělesné výchovy, zanícený hudebník Jan Máchal. O dva roky později začíná Karel Weigner studovat na gymnáziu, které ukončí maturitní zkouškou v roce 1893. A jeho učitel tělocviku, sokol Jan Máchal (budoucí náčelník jednoty a zakladatel trebíčských sokolských tamburašů) ho přivede do sálu Národního domu, kde se konají dvakrát týdně pravidelná cvičení, vznikají divadelní soubory, organizují se turistické výlety a hlavně – debatuje se. 17. července 1887 byl v Třebíči slavnostně odhalen sokolský prapor. Na slavnost přijelo přes sedm tisíc lidí z Moravy a z Čech, přijeli

i krajané z Vídně. To byl pro mladého gymnazistu nezapomenutelný zážitek.

SOKOLOVNA ZA 169 DNÍ

V roce 1892 byla ve městě postavena sokolovna. Staviteli Josefu Herzánovi se to podařilo za pouhých 169 dní. Dnes nemyslitelné. Na ni profesor Weigner vzpomínal, když navrhoval v roce 1930 k vybudování rozsáhlý komplex budoucího Státního Tyršova tělovýchovného ústavu. Jenže v tu dobu již neměla republika na takové projekty peníze. Neměla je totiž ani na potřebnou výzbroj pro armádu a zdaleka nepatřila mezi deset ekonomicky nejvyspělejších zemí světa, jak se dnes ještě někteří naivní politici domnívají.

Ještě než se Karel po maturitě přestěhoval do Prahy, zúčastnil se v srpnu 1893 velkého župního sletu právě v Třebíči. A tak do Prahy přijíždí na studium medicíny nejen zanícený stoupenec myšlenky sokolské, ale upřímný vlastenec, propagátor tělesné výchovy. Přijíždí s vědomím, že lékaři a učitelé mohou udělat hodně pro zdraví národa nejen léčením a vyučováním. Ale také prací veřejně prospěšnou občansky i zdravě národnostně angažovanou tak, aby i v této oblasti nebylo nikomu křivdno.

Tak se Karel Weigner choval i celý další život. Ve dvacátých letech se ostře postavil proti jakýmkoli náznakům zvrhlých rasových teorií a podobných nesmyslů. Ale na rozdíl od svého učitele profesora Janošika vřele uvítal vznik samostatného československého státu. Tento muž nebyl jen pouhým anatomem. Rozuměl také lidským duším a vytvářel podmínky pro konání dobra. Není náhodou, že nejúspěšnějším studentům medicíny je každoročně předávána „Cena profesora MUDr. Karla Weignera“.

Karel Weigner zemřel 20. listopadu 1937, poslední rozloučení s ním se konalo o čtyři dny později v Pantheonu Národního muzea za účasti jeho studentů, kolegů, mnoha představitelů státu a institucí a všech těch, kterým svou prací obohatil jejich životy. Ač fyzicky již nepřítomen, činí to nám všem i dnes. Obohacuje nás příkladem erudovaného vědce, zaníceného vlastence, laskavého učitele a svědomitého občana. Pouze se musíme umět k takovým lidem nejen v myslích, ale i v praxích vracet. Jenže, jak to udělat, když většina národa o takových lidech zhořla nic neví?

Ještě v létě 1937 navštívil profesor Weigner s chotí Annou tradiční květinovou slavnost mediků... Jeho mimořádně vysoká postava byla k nepřehlédnutí i při několikakilometrové pouti smutečního pohřebního pochodu v den pohřbu T. G. Masaryka dne 21. září 1937. To byl již pan profesor vážně nemocen, avšak účast na pohřbu muže, jehož si vysoce vážil, vynechat nemohl a nechtěl...

Petr Anderle

Trápí vás horečka? Lékárna AGEL radí, jak a kdy s ní bojovat

Zejména v zimních měsících má řada z nás oslabenou imunitu. S tím souvisí i větší riziko onemocnění. V případě, že se necítíme dobře, bolí nás hlava, pálí oči nebo cítíme celkovou únavu, je dobré sáhnout po teploměru, abychom potvrdili závažnost situace. Stoupá-li rtuť teploměru nad 38 stupňů, znamená to, že naše tělo bojuje s horečkou, která při dalším zvyšování může být pro lidský organismus nebezpečná. Odbornice z Lékárny AGEL radí, jak a kdy je nejlepší s teplotou bojovat.

Zvýšená teplota je signálem, že tělo bojuje s nežádoucím virem nebo bakterií. Teplotu chytře zvyšuje náš organismus jako obranou reakci. Bakteriím a virům se totiž nejlépe daří při naší běžné teplotě a ta vyšší znamená jejich záhubu. Proto nechme tělo pracovat a nesrážejme ji, pokud nepřesáhne 38,5 stupňů Celsia. Důležitý je však dostatečný příjem tekutin a řádný odpočinek v posteli.

POMOŽME TĚLU VITAMÍNY

„Zvýšená teplota je samoozdravovací princip, do kterého bychom měli zasáhnout až při vypuknutí horečky. S teplotou jsou však spojeny další příznaky bakteriální nebo virové infekce, jako je rýma, kašel nebo bolest kloubů a svalů, případně pálení při močení. Pro úlevu od těchto příznaků je vhodné aplikovat volně dostupné léčivé přípravky. Je možné také podpořit imunitu dostatečným přísunem vitamínů, zejména vitamín D při dlouhodobém užívání může imunitě pomoci,“ radí PharmDr. Helena Bačová, specialista odborného rozvoje Lékáren AGEL.

V některých případech však může být zvýšená teplota pro člověka nebezpečná, především u dětí, ale také u dlouhodobě nemocných osob a těhotných žen. Horečka nad 38,5 °C může vést k dehydrataci nebo febrilním křečím, které postihují 3-4 % dětí nejčastěji ve věku od 9 měsíců do 5 let. Zde je již potřeba pomoc lékaře. „Při horečnatých onemocněních je vhodné být v posteli a odpočívat, vyhýbat se změnám teplot a průvanu. Velice důležité je doplňovat tekutiny nejlépe v podobě vlažného čaje, vody nebo zeleninových či ovocných šťáv, určitě však vynechat alkohol a kofeinové nápoje. V lékové terapii teploty se používají analgetika-antipyretika, tedy léky, které tlumí bolest a zároveň snižují zvýšenou tělesnou teplotu. Jsou to přípravky s obsahem ibuprofenu nebo paracetamolu nejčastěji ve formě tablet, pro děti i ve formě čípků nebo sirupů,“ říká PharmDr. Helena Bačová a navrhuje i přírodní možnosti sražení horečky.

„Velmi účinným způsobem snížení horečky bez léků je zábal. Zabalíme hrudník na 10-15 minut do osušky namočené ve vlažné vodě cca 18 °C, nohy necháme volné. Toto opakujeme 3x během 2 hodin podle potřeby. V případě výskytu takzvané husí kůže dobu zábalu zkrátíme. Velmi efektivním způsobem může být přikládání několika kostek ledu v igelitovém sáčku na třísla po dobu 10 minut. Jedním z prostředků je také potní zábal, který by však neměl trvat déle než 20 minut a nesmí se zapomenout více než jindy na dostatek tekutin podaných nejlépe ještě před zahájením této procedury,“ dodává PharmDr. Helena Bačová.

POZOR NA PRUDKÉ SNIŽOVÁNÍ TEPLOTY

Ve všech případech je nezbytné stále sledovat teplotu. „Cílem by mělo být pozvolné snižování teploty maximálně o 1-2 stupně, není vhodné prudké snížení na normální teplotu zdravého jedince. Jaké teploměry lze používat a jaké jsou jejich výhody,“ uvádí PharmDr. Helena Bačová: „V lékárně je možné zakoupit klasické skleněné podpažní teploměry, jejichž výhodou je především cena. Pro maminky malých dětí je praktičtější digitální vodotěsný teploměr s ohebným hrotem, který lze vychýlit do stran bez rizika poškození,

Čtenářům radí PharmDr. Helena Bačová

odečítá teplotu už do 60 sekund a to i z úst nebo konečníku. Velmi přesné jsou infračervené teploměry kontaktní nebo bezkontaktní. Jestliže však předchozí typy byly v hodnotě kolem 200 Kč, zde se cena pohybuje často přes tisíc korun podle množství funkcí.“

KDY JE VHODNÁ DOBA KONTAKTOVAT LÉKAŘE?

Zvýšenou teplotu jako obranný mechanismus těla tedy nesrážíme za každou cenu, v každém případě je to znamení přítomnosti zdravotního problému a je třeba dbát zvýšené pozornosti. Jestliže teplota do 48 hodin neklesá, naopak roste nebo vystoupá nad 38,5 °C, neváhejte kontaktovat svého lékaře a sdělte mu všechny svoje příznaky, které teplotu doprovází.

Iva Sokolovská
Repharm a.s., člen skupiny AGEL

JÓGA - PILATES - JÓGA A
BALET PRO DĚTI - ZDRAVÁ
ZÁDA

AKTUÁLNÍ ROZVRH A
REZERVAČNÍ SYSTÉM NA
WWW.YOGA-CAFE.CZ

OBJEVTE SVĚT AKTIVNÍ
RELAXACE A RADOSTI Z
POHYBU.

NOVÉ LEKCE:

JÓGA PRO DĚTI
PILATES
BALET PRO NEJMENŠÍ
WORKSHOP A KURZ
SPOKOJENÁ ZÁDA

ČELADNÁ 711, NÁMĚSTÍ,
TEL. 606915741

NA ROZCESTÍ
RESTAURACE & HOTEL

ROZVOZ JÍDLA
Z RESTAURACE NA ROZCESTÍ

PO - PÁ 11 - 15 hod.

PLATBA: Hotově, kartou, stravenkami

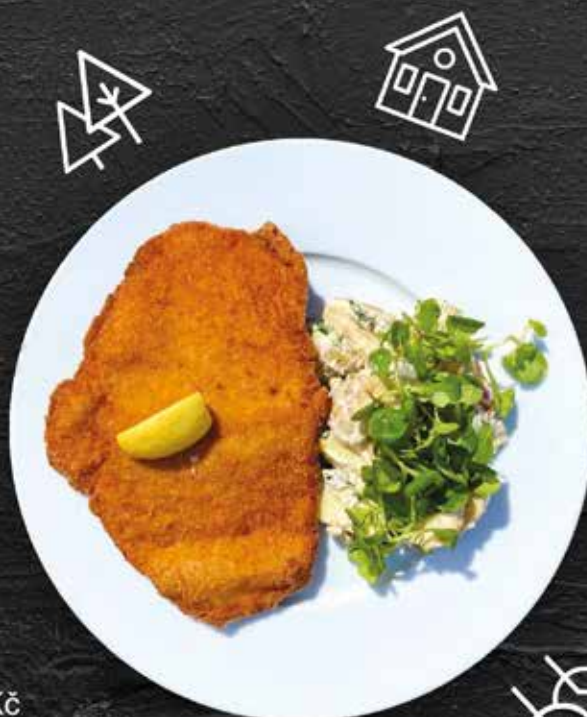
OBJEDNÁVKY: +420 555 333 294

KAM ROZVÁŽÍME:

Čeladná, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem 50 Kč

Frýdlant nad Ostravicí, Ostravice 75 Kč

www.restauracenarozcesti.cz

edge solutions s.r.o.

zabývající se službami v oblasti IT
hledá kandidáty na pozice

dlouhodobý brigádník - asistent/ka
(ideálně od 10 hod. týdně)

IT - asistent/ka
(možno na zkrácený HPP)

Požadavky:

znalost Word, Excel, psaní e-mailů, selský rozum,
časová flexibilita, výhodou je bydliště na Čeladné nebo v jejím okolí

Nabízíme:

pružnou pracovní dobu, spolupráci na zajímavých projektech, například
pomoc při zajišťování IT pro festivaly jako je např. Colours of Ostrava,
Ladná Čeladná, Dny NATO atd., práce v mladém kolektivu

Zkušenosti nejsou podmínkou

Pro bližší informace a dotazy prosím

volejte na tel: 603 280 196
nebo pište a zasílejte životopis na e-mail: ivo.lepiarz@edge.cz

EL-BA
GROUP

EL-BA Group
tel: 571 625 264 mob: 775 126 591
email: elbatzb@gmail.com
www.tepelnacerpadla-cz.eu

TEPELNÁ ČERPADLA

STIEBEL ELTRON

TECHNIKA PRO VAŠE POHODLÍ

- ÚSPORNÉ TECHNOLOGIE VYTÁPĚNÍ
- DODÁVKA PODLAHOVÉHO TOPENÍ
- ELEKTROINSTALACE
- KLIMATIZACE, VĚTRÁNÍ

Autorizovaný záruční a pozáruční servis tepelných čerpadel STIEBEL ELTRON oblast „MORAVA“

GARÁŽ

Pronajmu nebo koupím
garáž na Čeladné.

604 690 096

(Tomášek)

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

..a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo
sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany
„KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje
současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na
míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti
Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu,
apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí,
Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém
na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme
návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled
o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Lášská Chalupa

Srdečně Vás zveme do našeho privátního wellness v Kunčích pod Ondřejníkem.

350,-
osoba/1,5 hod

rezervace na:
734711914

www.lasskachalupa.cz

Silvestrovský večer

**Nechcete sedět poslední den roku 2021 doma?
Přijďte poslední hodiny tohoto roku oslavit
spolu s námi. Čeká na Vás:**

- Silvestrovský punč na uvítanou
- 3 - chodová slavnostní večeře v 18:00
- Po celý večer k tanci a poslechu DJ
- Mikromagie
- Ruleta
- Večerní studený raut k vínu
- Tombola
- Novoroční přítpek
- Ohňostroj
- Půlnoční guláš

Zahájení silvestrovského večera v 17:00
Dress code: COCTAIL

Cena 3.190 Kč/osoba

Těšíme se, že společně přivítáme nový rok 2022
Tým hotelu LORKOVÁ VILA **** superior

Informace, rezervace, ubytování: e-mail: recepcie@lorkovavila.cz | recepce: +420 555 508 955 | www.lorkovavila.cz

Ladná Čeladná

5.-6. 8. 2022

ladnaceladna.cz

Ladná Čeladná pod stromečkem!

ČECHOMOR KAŠPÁREK V ROHLÍKU a další

Potěšte své blízké originálním
vánočním dárkem a věnujte jim
vstupenku za nejnižší možnou
cenu na 7. ročník festivalu
Ladná Čeladná.

JEDNODENNÍ vstupenka 380 Kč
DVOUDENNÍ vstupenka 510 Kč
ZVÝHODNĚNÉ rodinné vstupné
**K zakoupení na internetových
stránkách festivalu.**

Ordinační hodiny v prosinci

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátílová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviný Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O.	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST
724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

VODA , TOPENÍ , PLYN , KOTLÍKOVÉ DOTACE

REVIZE KOTLŮ TUHÝCH PALIV

mobil : 777 223 224

www.instamal.cz

KONTAKTY NA OBECNÍ ÚŘAD

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

**Z důvodu vládních nařízení stále platí
omezený provoz úřadu pro veřejnost:**

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Út a čt pouze po předchozí dohodě.

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

GRATULUJEME K JUBILEU: PROSINEC

Jiří Valenta	70 let
Zdeňka Vabroušková	70 let
Jaroslav Muras	70 let
Marie Blažková	70 let
Karla Čuntová	75 let
Jiřina Bojďová	75 let
Eva Pavlisková	80 let
Jan Lasota	90 let
Božena Niemcová	95 let

Mimořádné výročí **100 let**
oslaví v prosinci
paní **Jiřina FINGEROVÁ**.

*V dnešní den tak radostný
se radujeme s Vámi.
A čím to lépe vyjádřit, čím -
ne-li květinami.*

*Každá chvilka v dnešní den
je dojemná a tklivá
vždyť sta let v životě
se každý nedožívá...*

Všechno
nejlepší
a hlavně zdraví
přeje
vedení obce

SENIOR TAXI Čeladenský dostavník 737 135 546

22. 12. 2021 - 2. 1. 2022
taxi NEJEZDÍ!

SENIOR TAXI „do nemocnic“ 776 241 220

Provozuje SSS Frýdlant n. O.

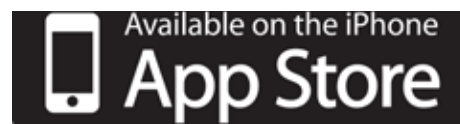

Křest knihy v sobotu 11. 12. v 15:00 na náměstí

podrobnosti na str. 5

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Lednové číslo vyjde 14. 1. 2022

Uzávěrka: 7. 1. 2022

Uzávěrka inzerce: 6. 1. 2022

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.